

خیونہ

خپرہل محمد عارف غروال

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

٩١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

شہزادہ محمد عارف غروال

کال ۱۳۶۲ھ بش

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دکتاب مشخه صافرو

دکتاب نوم: بمنونه او غمونه

مولف: خپرخان محمد عارف غروال

خطاط: سید قاسم چکنوری

خپرونکی، دا فناستان ملي اسلامي عاذ

د پشتی طرحه: تورن قریان شاه

د چاپ شمېر: ۱۰۰۰ هـ

د چاپ کال: ۱۳۶۷

اهدأ

د افغانستان د مسلمان ملت قهرمانو غازیانو او
ب جا هدینو ته، د افغانستان د قهeman ملت د لکونو شمیدانو
پاکو، رو جونو ته او د اسلامي افغانستان لکونو تیما تو، کونو تو
بویر او و رارو ته پې د غمجن نزرو د تاش اتودیو پې دالي
په توكه وړاندې کوم.

په جيوا کې پې تقدیرو خوکه بدلو لاي نشي
موزان (بغزاده) مېښنې پې قىچىلە كې د
دېلىن مەتونە چىچ قۇت لە منقۇد دولاي نشي

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

شـرـمـدـرـاـحـوـهـاـبـرـخـمـيـهـ

مـهـيـهـ

دـکـلـنـ هـہـوـادـ دـیـنـ دـیـنـ دـوـسـتـ شـاهـرـ
عـمـدـ عـارـفـ غـرـبـ دـمـعـاـشـ عـمـعـرـ چـیـ نـعـوـیـ لـهـ لـلـمـیـزـ
کـالـخـمـرـ پـدـیـ خـواـزـمـیـ دـمـلـانـ اـرـغـیـمـنـ مـلـتـ دـمـقـدـسـ جـبـاـهـ
پـهـ اـنـجـزـ دـوـکـیـ رـیـلـیـ اـرـلـیـکـلـیـ دـیـ نـہـماـ مـخـیـ تـهـ پـنـتـهـ دـهـ
شـنـگـهـ چـیـ لـیـکـوـالـ دـشـعـرـ اـرـلـیـکـرـالـهـ اوـبـدـ سـابـقـلـرـیـ اـرـدـیـنـ نـاـیـ
نـامـتـوـ اـرـپـشـنـدـلـ شـرـیـ شـاهـرـ پـهـ شـعـرـوـنـغـهـ لـیـکـلـ نـہـماـ پـهـ شـانـ
دـیـوـغـیـ فـنـیـ اـرـعـاـیـ سـرـیـ ،ـ چـیـ دـشـعـانـ غـنـ پـهـ پـوـلـهـ هـمـنـهـ کـوـ
تـیرـشـیـ ،ـ لـهـ وـسـهـ کـلـهـ پـوـدـ دـهـ .ـ دـاـکـارـ دـفـنـکـالـنـوـدـیـ اـرـلـیـکـ
دـاـسـتـاـذـاـنـوـ .ـ چـیـ دـکـتـابـ دـچـاـپـ کـهـوـرـمـوـسـتـهـ سـبـاـیـلـیـ لـیـکـنـیـ
پـرـیـ قـرـبـیـ ،ـ تـقـرـیـطـوـنـهـ اوـکـنـ کـتـبـیـ پـرـیـ رـیـکـیـ .ـ
نـهـ بـهـ دـبـیـشـوـهـاـلـاـسـتـ اـرـصـعـافـیـ بـهـ حـیـثـ دـخـلـیـ وـظـیـقـیـ اـرـ

سلک په اوه دخپل درک او تخلیل په رنناکی یون دېن لندو
لیکنه پې و کرم په دی دول چې :

شاعر د یورپون دند او سوزن خبتن دی . د نه دند هم د همغې
ئورهے مینې په نتیجه کې چې دخپل وطن او خلاکو سره بې لرياده
پیدا شويادی . په تېو بیامفه خت چې لس کاله د غړه دروس
کمونستي پېغېز زمون د مسلمان ولس په سیاسي والک ګډو چېله
او بیا دروسانو دلوق او بریمند تیرې په نتیجه کې مهاجرت هجبو
شو، د دغه درد او سرز لمبې نوری هر ژیغزاندي شوې . دغه
درد او دغه سره عربت خپل او جلاوطن شاعر دې ته عبود کرم چې
خپله تو له هستي د خپل ګلدن ، خونه او جنت نشان وطن لپاره
وقف ڪري . شاعر هم دغه مطلب د خپلو احاساتو په خپل کې
اظهاروي په دی دول چې :

ن لئه د گلدن وطن په پاکه مینه خپل ټوند زوند کرم
هی د گلدن وطن په پاکه مینه خپل ټوند زوند کرم
مُکه مې د حکمان افغانستان لمنه و نین

هسي خرم د غروال شاعري په عمومي تګه د وطن دوستي
او ولس دوستي په مينه مسته شاعري و چې زمون د حکمان

هیواد دشعاو هز سند ریزه فضایی بستکی او خنده دن کری
 ن . خدمه اجت پ وخت کی لکه خنگه چی دفه مینه خش
 چنده زیا ته شو ، وس جوخت ی غمونه او در دونه هم خرچنده
 زیات شول . همد سبب دی چی دشاعر دغه شعرونه د مفر
 لو بی غمونی او ثوره در دوق بستاروندی دی چی دشاعر نه د -
 مفری انگلار دائمی او پوله پوله حکم خدی دی . داسپ در دوق -
 احساس بیانی هفر خوک کول شی چی دغروال په شان په شته وطن
 کی بیوطنه شوی دی . داشعروننه په حقیقت کی دشاعر دنمه ره
 تناک دی . دفعه نه تناکی چی دغیرت او جلا وطن په سکعتو
 داشلی او تناکی شوی دی . او دمفر نقبل او عجوج نه خناب دی
 چی دکمربنتی استبداد دستم په غشول گیدی دی . دی خبل
 دغه سونه اک دند ، دنه دپه دیسی او عمر میت دره په خپل شعر کې
 کی داسپ شی گندی :

سافر پوت یم په بل وطن کی
 سکونه خوند کری په خپل چن کی
 شوند می په یادو دخبل وطن دے
 رایسم وطن به په خنکندا کی

یاداچی :

باغ - بوستان شتر خوب بلانو خنی کلپ و کره
نماد پارسیکر پن نای او نرگش پاتی شر

غروال خپل سعرا و ادب دخپل غلکر او خپل تولنی - تولنیز روند
نه وقف کری او په دی نظر دی چی ادب دتنند تصویر دی. نرخکه
دن منوری دشروعن دغه عجموونه هم نیزون د مسلمان ای نگلیلی ای لوس
د سیاسی او اجتماعی روندانه د مغی بلو بلو ای خینه اخیره گره ده، چی
دلسو کالو ای پیخوا دروس د کونستی تیری او استبداد په مقابل کی
نمود عماهد او جنگیار و لس د بی دریغه مقاومت او قریانیز خرا غیرین
دی

په یوه بیدفاع ارکرچنی او په اقتصادی لعاظه بروسته پاتی
خرله ایمان او عقبی خبر برخمن ولس، د نیزه له لری مادی او پس هی
خواک له خوا د تخيمل شوی خفریج جنگ په نتیجه کی هن دخ و یغ
بهیبی، کلی او کورونه نرینی، بشارونه نه ایسیری، با غونه سرخی
او بالاخه وطن و یجا بیهی . د دغروین، د دغش ره کوین او د دغی و یجا تا
نداره هر چوک کری خرد تلغر دید بیل دی او احساسی بیل . او
کنه نو د غروال په دی شعروین کی رلوی :

زون سالله سروستن کوئی داوبنکرود روان دی
 سود په یعنو می نزیکان افغانستان دی
 قریافنیه مادقامنه منظومیه ؟
 که لا پاتی مراته وخت دامتحان دی
 یادا بلشعر :
 چې بې سواله بې خواهه و یځاریه
 دا بې هیلې بې اسپی مسکن د چادی ؟
 چې هر کافی د شهیده وینورنگ دی
 د غامولو په مثان سود مدن د چادی ؟

په دې خو به تول سو متفق یې چې د افغان جنگیکا اوږدیا
 ملس دلس کلن جهاد په اوږدو کې د پښتشې شعر او ادب یو لهه
 غناچله ګرې د څانګړی لوډی یې پيدا کړي دی او
 درې هي سير څمنو په و پاندي یې د منوار وطندو ستو پې ګز په
 را پاره لو او پاخلو کې ارزښتنه وندو د روړو دی ده . که خمه
 هر حاسی ادبیافت له هیغه لوړیو پېړیو څخه په پښتو زبه کې
 هواج د لعد او د پیریو په پېړیو کې ټاډ زمانی له غړښتلو سره سر

خپل رسلت ترس کری دی خ در دنیا خ جادی ادبیاتو بوج
دین غنی لغبتتلی، مدد پی سپین او سپیشلی او دمباری شکه
پی دین تیس ده

دغنوال پیچیجعیہ کی مزیت شعر نہ جانی شعرونه دے
چی شاعر د مفوی زیادہ برضہ په ہباد کی دنہ د جہاد پہ مقدس
سنگروں اور جہادیے مرکزوں کی لیکنی دہ او هر دو سلہ وال
عاذت شا پہ طرالہ بھرت (صوبہ سندھ پاکستان) کی۔ چی یعنی
معنو نہ پی ملتہ لوستونکو تہ ویاندی سکر :

تمکہ سوڑی دی غرو د پیکتیا کی
دین یے غرب دی په منہ خواکی
دینمن د تبنتی لیہی و دک کری
حوانان تری تاری پہ پکنیبکا کی

شاعر نہ ہون د دین او وطن فلیم - ذہن د خلکوں ملیں غلیم
له سبی دی پیڑنی۔ نہ یعنی ظاہر یعنی د مفسہ بالٹی هوس پیڑنی۔ د
مفسہ د ہلختیا غوبتتی اور جہان نہیں مخفی پی مسر پہ متگر
لیدلی او د لکھ کری دی۔ د مفسہ پیچہ اور سفاکہ خپن لوس

بیخ و نه لیشه او بر بندو شووه . همه غلیم چه چه په شان دندو
ملسوون . همودیون ته در توندیون ای . بیا په لعنت او تالان پیل مکری
دهه غل اوی زین د پیلد د میارد د لیس په منع کې لرگیردی او د
تیبیتی لردی ترپی دیک شوی دی . شامروه بشربت د دغه مکر
د بیمن په بل کې خپل شاعرانه لکھار د اسی مکری :

د پیی په لعد روان یېر په منع سوسر
لر مکریں کری می نن بیا نریوال غلیکی
غولیکی سور ملکونه هر پکی جلبک مکری
دغه اور چې نن نما په خونه بل دی

نړونن په ګران او خلیله ههاد بلندی د شامل خنثیب او تا
کړونکو طرفانهون د سرو پلاو د اسی بلکه د ښویل چې ددی
جنت نشان وطن و دان کلی یې په ښکننالو بدله کړل . شنداو سمی
باغونه یې د سوچمیل لو په سلکونونه افغانان یې د خپل شهیدونو
په غرځیون او ما غذا د کړل . دغه سوچونو، ډنکوف لو وٺو
او بېنظیره . ستمیز د افغان د لیس سوله دنست او ساله
ذ منیت ته ستره صدیمه وړیمه - همه ذ منیت چې د نفعه
بشری تعلیم لړ پان لان را او ضروری ښکنله کیږیه . دا هم د
کمرنستی الحاد د تسلط بر کت رچې د مینې اړحیت په

د دې ادارې له پاھ د بىارخائى دى چې د يىداسې
ادبى اش پەچاپ او خېلىرى لاس پۇردى كىرى بى او
لۇي خلائى دىج، دې معن تە تۇفيقىڭىزى چې د قىلى
جهاد پەدى بىخە كى دې تە قىتە نىزگامىنەم پىماتە

كىرىو **مَنْهُ الْمُفْلِحُونَ**

تۇنەلەلخائى

د نشراتلىرى مەدىرى

خای پې د خلکن په زړو نړی کې د کېپی، عدالت او فچ
اخیستې تختمنه وکل: غروال هر د دین ولسي او وطن
درست شاعر په حيث د خپل مسلمان او بپدفاغ ولس په
بد بختیو او ناخالو سخت حُریدلی او کریدلی دی. او
د دغور دین د بسمن او ولس د بسمن په رواندې پې د فچ
اخیستې شور احساسات ما پار پدلي دی چې انعکاسی
په شعر کې هر لیدل کېږي:

سبامي نيت دی چې د دی کدو شو خروم

خیر دی که نه زما کدو نې باندې او پې ګاشو

زره د افغانستان د ملي اسلامو عیاذ د نشر استرد
مسئول په حيث د خپل دین او وطن او ولس په هکله د -

محمد عارف غروال شاعرانه احساسات ستایم او د شعر
فن ته پې د قدن په سترګه حکمر. حکم چې ما په همه
کې د شاعر د ثورو د دوین او انقلابي ولو لو انعکاس
موندلی او له دې کبله مې قرته د تېجی زړو خوناټ ویلی
دی.

سازمان امنیت سازمان امنیت ملی
کمیته پیشگیری از تبلیغات غیر قانونی
امانه دانایت سازمان امنیت
سازمان امنیت ملی

ت لیوند اه مرمه په، په اړو شرکت سه تتمه ښنې ګډه
، ټمہ ټمہ ټمہ لیټغه بچه ملته ټمہ ټمہ لیټغه لیټغه
لیټغه، ټمہ ټمہ لیټغه بیسپالیں، ټمہ ټمہ لیټغه
لومړنۍ خبرې لیټغه لیټغه لیټغه لیټغه

ژوند دلوړو او شروږو درهلو او دسترنزو او مشکلاتو
په مقابل کې د مقاومت او مقابلې نوهدی، انسان چې په کونه
عیط او کلنه تو لهنې کې ژوند کوي له نښه او بدخنہ متاش کیږي
د خپلې تو لهنې دوگړو په خوبیه خوشایبې او په خپکان په ضربه خپه
کیږي، په ینه تو لهنې کې هر دوں رکې کې ژوند کوي خیزني داسې
وې چې د تولفې داستې ګئنډ دې لین ټاشر او خپکان په مقابل کې
هم خپل احساسات نه شي ګښتولو لای او د خپل تو لهنې ده
رکې غږ او خپکان شخصاً د خان غم او خپکان ګنځي.

شاعراو لویکوال د خپلې تو لهنې او چاپېیال د پیښواو جو شو
د اخونه هر ګر په ترگه د داسې حساس نهرو او نازک احساس در لودنکو
دی چې خپل احساسات ترکنتوله لاندې هه شي او استلامي، فنه
څه انځوروي چې د ده ژوند دعیط په چاپېیال کې پیښېږي.

د افغانستان د لس کلن جهاد په اوږدو کې نه موښ د مسلمان او

جاهدملت په ګشت کړت کې دو سله وال مقدس جهاد ترڅنګ

فرهنگی سنگ هم تقد و سائل شو او په دې موړه کې یو نیات
شمیر د اسې ټیناوال ټه منځ ته شل چې رہنیا هم زموږ د
ړائلو نکي ټایخ د بیار سبب کیدا څي او زموږ د دغه
و ټیناوال او د قلسه د خاندانو د هلو خلوبکت او چې زموږ د
مقدس جهاد د غه اخ خواړی پیاوړی اړ غنی شو .

که خد همه هم خان د ګران هیواد د تو لو شاعر انوار -
لیکوالو په دله کې پېړ کوچنې بولو، خوش چې مې لیکلی دې
هنه د خپل اسلامي احساس په توګه خپل عباهد ملت ته وړنۍ
کړو او په دې بیارم چې د جهاد په دې موړه کې مې دا دو هم
جهادي اش دی چې د اشعارو د جموعې په توګه پې چا پ
ته سپار چې البتة زهالو مرې اش دوینه د فولو په نور
پخنا چا پ شوی او د غه جموعه د « بسم الله الرحمن الرحيم » ته خطا
لاندې د دندو لوستونکو معنی ته پنډه ده ، البتة که کړمه
ادبی نېټګر تیاولري ما به و بختبي . په پای کې د دغې جموعې
د خطاطه په چارو کې چې ګران عباهد و موده سید قاسم چکنې کوې
هلې خلې کړي دې زهالو قدر داله وړدې او په دې
ستګه د غه عباهد و موده ته د جهاد په چارو کې د زیات بریالیتوب
هیله کړو دلوي خدائی (ج) له حضره خخه نهیات

مکالمی پخته، ن لست لغایتی داشت، نه لغایتی داشت
بینه هشتگری لمسه هست، ن لست لغایتی داشت
علیه هست، میخواسته، علوفه، علما

لیکی بالهان

لکی خوارد بدم خدمتی به

د وطن باده په زخی زره ملهمونه کېنده
د مسافرو په وطن کې قدمونه کېنده
هارو وطن نه درد من پیغامونه هارو
دبی دردانو په سینه باندی زخمونه کېنده

اړی ورته غوره، د ګران افغانستان د بشپړه خپلواکه -
او په خپلواکه افغانستان کې د ټوله مسلمان ملت په غږښه د
اسلامي نظام د تینګیدو په هیله .

فَإِنَّ اللَّهَ لِمَا يَفْعَلُ بِالْمُتَّقِينَ

خپلواکل محمد عارف غزال

خدايی

خدايی ستاپ نوم پل کری ی جهاد دی

نرو که مرشم خود اشوند چی ابدي دی
په دې لارکې سربازل نر مامرا دی

په دې لارکې ته مدد راسه و کرمه
تاته ژارمه او تاته ټوب فرمایاد دی

غلامی د کفرکله قبلوی شم
بیمه کری تانینان خدايی آنرا دسجیه ا

سردې چو لانه چی د آنرا شرون دون لمه پاره
ستار بنتیني بندکان نن

پرچه مغلی چې د سره کمنه صیاد دی ا
حق پرکفر غلبه همراهی غنیرو الله!

پوره شری ستاد هیلو او سمعیاد دی

۱۳۷/۲/۱۴ بیهاری ڪالونی

سَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا دَلَكَ مَوْلَودٌ صَلَّى

داستاپه یعنی به شیل سرکمپ قرآن رسوله !
ستاله نامه نه صدقه شه قول جهان رسی !

• 2 •

نماد نه مینه یو ده بدلیدی نه شی
مینه یی اونه هر قده سریدی نه شی
داهفر مینه ده چی لودک بدلولی نه شی
داهضر مینه ده چی بله حایل نه شی

ما په دې مینه ان مایلی دی خپل ټار سوله!
ستاله نامه نه صدقه شه قبول جهان رسوله!

ستامینه شهر دلهی خدای دہنده گه میمند
دا یمنه، میمنه دا سان د آن ادی میمنه ده
دامینه خلوق کی د میمنی او ویدر که میمند ده
د حق یه لار کی د خلیل سرد قربانیه میمنه ده

داستاپه مینه شل پیدا خمکه آستار رسوله!
ستاله نامه نه صدقه شه تول جهان رسوله!

تاپه تور ترکی دشوندن دیوو رو بناهه کرله
 تاکن لیچنونکی دیون لان آسانه کرله
 تا دجبارو، مستکبیو ما فریدانه کرله
 تاپه شفلر در حدا نیت نریم رو بناهه کرله
 دشوند بهیر دی کرپه سمهان مریان رسوله !
 ستاله نامه نه صدقه شه تول جهاد رسوله !

ستامارک مولعد په شوندگی ستريدلون هاوستو
 خندو ديدوهه يې وحدت او پس ستون هاوستو
 له شقارت او سرکشه نه يې بيلقند هاوستو
 دحق په مينه يې له حق سف شوند هاوستو
 تیانه گوتري شل دحق په لر رو بناه رسوله ?
 ستاله نامه صدقه شه تول جهان رسوله !

دخداي بند دبندگان، بندگي پرسپنوده
 آزاد انسان دانسانان غلامي پرسپنوده
 انسان دحق په لور دیں بل تباھي پرسپنوده
 دنيا تعنت مردانه يکن دظلياني پرسپنوده
 په انسانانچه حروش ديندان رسوله !
 ستاله نامه نه صدقه شه تول جهان رسوله !

خن :

نن یو جل بیا انسان انسان باندی طرفه کوی
وحشی انسان لمح منکر دی و حشتنه کوی
امن، سکون له منح نمکی دی جنگونه کوی
اصکیمینه بیرون، حنا پتوه کوی

ما پس را نه ده مقالی ته دی و کار سپر و ان رسوله؟!
ستاله نامه نه صدق شه قول جهان روی!

مردمی و حشیانق دنیمه بیکیل تکل کری دی
دی ملحدانو دنیمه په منخ او بیل کری دی
دعن خرسانق دروندوں پر ضد عمل کری دی
نه لو پیشت لو پیشت حکمه بی دظم جهنو غول کری دی

مدفی دادی چی نابو کری انسان ارسله؟!
ستاله نامه نه صدق شه قول جهان رسوله!

در دی پیشت مقابلی ته افغانان ولار دی
که ارسله نلری، چن تبیک پس خل ایمان ولار دی
دخدائی په میشه دجنت په ستار مان و لار دی
هر سی او بیل دقر باقی په سپیان میلین ولار دی

هر جامدی دی د بدی بلوان رسوله؟!
ستاله نامه نه صدق شه قول جهان رسوله!

یقین من دادی یا به مرد یا کامیابیم مسویزه
په تینگ ایمان په خیل هدف رته رسپر موبه
ستاد ارشاد له هر چیز که بین کل یعنی مشبی نه
پرمخ بوان یو کله بیته راستین برو مسویزه

غزوه دیوید د آزادیه دی په اړیان رسوله!
رسالت الله فالمصادر شه تول جهان رسوله!

۱۰۲۶ - ۱۳۸۷ کشیده

حق ته تیم شرد حق په خواشة
سرکشی پریبوده دخان دواشه
سرکښ انسانه حان دې تباہ کړ
دخان په غږ کې لن په ثدا شه

۱۰۲۶ - ۱۳۸۷ افغانستان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ إِلَّا هُوَ الْكَفِيْرُ بِهِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ إِلَّا هُوَ الْكَفِيْرُ بِهِ

دَبْشِرِيْتَ لِلْأَسْمَوْدِيْهِ وَلِلْأَنْدَهِ

دَبْشِرِيْتَ لِلْأَسْمَوْدِيْهِ وَلِلْأَنْدَهِ

دَخْلِيْلَكَ شَرِيْدَنْ نَسِيمَهِ رَجَلِيْنَهِ رَجَلِيْنَهِ

دَاسْلَامَ دَآسْمَانَ لَمَرَ رَجَلِيْنَهِ رَجَلِيْنَهِ

پَهْ اَمْتَ دِيْ تَقْدِهِ شَسِپَهِ پِرِيْ وَرِيْبِيْ سَهْ اوْرَونَه

اَنْسَانِيْتَ كَدَهْ بَارِكَرِيْ رِكَ اوْرِزَبَلَهْ دَهْ وَرِيْوَنَه

نَنْ مَغْوِيْ پَهْ بَيرِبَاتَهْ دِيْ چَيْ پَهْ لَئِيْ قَرِباَشِيْبِي

خَپَلَنْ طَنْ تَنْتِرِيْ پَاهِيْ پِرِيْ شَولَ دَكَ پِرِيْ مَلَكَنَه

خَلَائِيْ نَهْ دَاتِنَارَكَهْ (پَهْ اَمْتَ دِيْ تَقْدِهِ شَسِپَهِ)

دَاسْلَامَ دَآسْمَانَ لَمَرَ رَجَلِيْنَهِ رَجَلِيْنَهِ

سَتَادَ دِينَ دَبَلِيْ شَعِيْ پَتِنَگَانَنَ لَوْلِيْپَهِ شَولَ

سَتَادَ پَاكِ چَتِيْ لَارِبَهْ پَسِرَانَنَ لَوْلِيْپَهِ شَولَ

پَهْ نَامَهْ دِيْ چَيْ نَازِيْبِيْ چَيْ پَهْ دِينَ دِيْ قَرِباَشِيْبِي

خَدَائِيْ پَرِستَهْ حَتِيْ پَالَوِيْكِيْ اَنْفَانَانَنَ لَوْلِيْپَهِ شَولَ

نَوْ باَلَنَ دَحَمَ وَفَضَلهِ رَجَلِيْنَهِ رَاعِيْرِيْنَهِ

دَاسْلَامَ دَآسْمَانَ لَمَرَ رَجَلِيْنَهِ رَجَلِيْنَهِ

مون دخداي ددين له پاره خپل سر نښه اکول
 دېمنانز مو ګډونه په بمونو وين الله کړل
 په خوابه وطن مو جبره د غږو نکړيلاده
 هست او بود مو ستا په لارکي لمیځي شکرا اکول
 دنيا توله تيارة شوي د حق توند رخلينه
 د اسلام د آسمان لمن راخليبهونه

چار طن نه کده و ګړه څوک مو چلپو کچنکېږي
 د چاخونه کندوں الشوي څوک په سړ او دکي او سيرېږي
 څوک جيلزنېږي و راسته شول ترينه دکي جيلخانېږي
 څوک ژوندي په ځاودو خبن شول څوشت چې تيرېږي
 ستاد سرقربا في غړلري ، نن غړو الله ربانيه
 د اسلام د آسمان لمن راخليبهونه

۱۴ / ۹ / ۱۳۶۴ کبابیان

دھق رنا

تعدم دجهل په دنيا حڪرياني کوله
 ظلم، ستم و دانصاف عدلڪ خاڪ ٿوله
 باطل و حق پر ماعي په غلڪي و اکڻي کوله
 دين و خدا پاڻي و حق اپه مدت خاپوله

دھق رناته چا په نديونکي ٽاگنه و رکاوه
 انرل دجهر کوم عابد دپاسنه او رېدل
 خانع رو حدت ته چا کندو غنکي خانگنه ورکلو^و
 دچارونه ديو خدائ حضوره نه تيميدل

د خدا هم بند، د بند کابندگي کوله
 ظلبي غررو و حشتوهں او فقير دوسرو
 د خدائ جهان کي جيئن غلڪر غلامي کوله
 د جنگ چڱري او د بمنين، تر ڳئو ديره و

د شبي لر ڪي ٻو تعميم کي لس را وختلو
 عرب، عجم پي کهل را باتکدي په آشلي
 دھق په غينکي نوياني بش را وختلو
 د عش اونغش اون خزانات ميخافي ورآشلي

دغه زا رحق زاره دمکی په عین کې
 تولې دنیاتې دنر، پلو شی، سیدې
 اون پېشان توې کړې طواف د مدیغې په عین کې
 چې بزربندی د حق زمنې د هېلې
 د خدا غلوق ته د بخا لار غلاصون تې عاش
 هیلې لش په مړلائون کې سرد مدنې
 غزو واله یعنې په ژوندکې د بدلوند تې ځوش
 د خدای نیازین تولې نبیاش کې افسر عینی

۱۳۱۴ / ۸ / ۲۵ کتابیان

خوشوندی یم خوچې پایم په جهان کې
 قس باشه ته به ولا پیر په میدان کې
 درجود هر یوانه امر به صدقه کرم
 د سروینه نوره کې نشته د افغان کې

د حقیقت اسلام

خوک خبره حقیقت په پت اسلام دی ؟
 چې نصیب کې فایدې دی که اضار دی ؟
 چې کابنه شول فلک رنیوں په غین کې
 خپولونه چې سسر ور و طلب کړو سرکو خاکې
 چې وجیم په شان به تله په ملاکابنه وو
 په صیغه په شانې د مرلايق د ناري
 حقیقت ته سیدل صداقت غذرې
 صادقان بنکلې ګلوښه د ګلزار دی
 الین انډل په مفرباښدې مے اوږدي
 چې حکیم نه درویی رعن په سملار دی
 خروک په مینه د دنیا کې لیو فیشول
 خروک هرمست په محبت د ګردگارې
 په ھکریوان کې دې سرې نکته کو غرځله!
 چې دی چې شې رانیوی په بازه دی.
 ۱۰/۱۵ - ۱۳۶۲ پنځورد

افق کالونی

دو دین لار

چي ددين لار کي شي قربان له هفه چانه قربان
 چي توره شپه له منحره دهی مغی نهانه قربان
 چي لات اوسه دحسين اخض، په پاکن دینو سودی
 هغه میدان دمعرکي حکم بلانه قربان
 چي سر پی ودکره، خون ددين شع پی بهله کرله
 دسترنگ توره دنزو تعقی د مصطفو (من) نه قربان
 چي له هر خاځتکي پی د بیو سیلا بونه جید شول
 نه دالبره د ناطې بی بی زهری نه قربان
 چي پیلامه پی د خپل سپه ود حکل رکنه
 په پاکه لار کي له داسې ابتداء نه قربان
 چي لات اوسه پدې لار کي ودکوي سرهنه
 د افغانانو د سروین له سردانه قربان

غرقاله! منو مه ودته را یه شرفند پی و ګټلو
 بشکلي امام پسې له داسې اقتدا نه قربان

۶۶ / ۲۰

دقیان لیق

تا په ددنا دسترشیطان لمنو نیوہ
 ماد خپل جیز دھپل مہمن لمنو نیوہ
 تاچی درطن نفرمکر پلان و تاره
 ماد حق دلائک د میڈائی لمنو نیوہ
 تاچی د بمن تانک طیار رطن ته لوسن تل
 ما په مقابل کی دستدار لمنو نیوہ
 دغه نتیجہ ستاد حشت نه دن خشی ده
 ریسو د شہید چی د آسمان لمنو نیوہ
 ستاد ببریت او د حشت خنکندي نبی دی
 اونکو د یتیمر چی د هکریان لمنو نیوہ
 ستاد دین د بمنی ، رهن پئرنہ هر چار لیده
 غن د مجاهدد تول جهان لمنو نیوہ
 نه د خپل رطن په پاکه میسے خپل شوندو کوم
 څکه می د ګران افغانستان لمنو نیوہ

خان دی پاپنہ میر شی که وطن بھیروہ ز

دی یونیلٹریو چن م من افغان لمنہ نیہ

دغہ لبی دبمن بے اخادر سہ ما تبیا بھ

حکمہ پاپنہ و ملیعہ نہ بار خزان لشہ رشیو

شین گھمی کرہ لامن کی ملھی چھپ جیپ پری نہیں

نن چی دی غر والہ ! د تو آن لسنه ن شیمیں ۱۱

۱۲۱۲ ر ۱۱

امان کالوڑی

پہ ندو دگھوہ کی تھبئی شوندون دی

خانگھی روں د کی پرمت تھیکھون دی

مغر قامونہ تک بربالی دیے

پہ نہیست نعذ کای پہ پیوستون دی

۱۲۱۳ ر ۱۱ د اتحاد دست

(۱) د «لمنہ نیہ» د شاعری پاکی

د حق د میدان شمیبدتہ!

د حق د میدان کی شریپ په حقہ لان قہان شمیبد!

هیں بہ جی نہ شیخان نما و میرنہا افغان شمیبد!

د تائنک اونق پ مقابلہ کی پہ ایمان جنگیکیوی

پہ فتن باقه باندی دی و ماری مسلمان شمیبد!

د حق په لاز کی کہ شمیبد شریپ خپرو انکری

په پاکو وین دیا نازیبی تول جا شمیبد!

ستاله هیبتہ په رو سانو زلزلہ کده ده

حُمکہ لزیبی او لزیبی پاس آسمان شمیبد!

نازو د اللہ اکبر دی زلزلی جوہی کری

د وینر خا خکونه دی جوہ شولو تر پا شمیبد!

د بن قامر پیورنی کی ملحد دی لکونه و لانک پل

خان دی سکو و صلیت دیک سب جا شمیبد!

د غرووال غرونوکی د سرو وینرو یاں ہسینی

کُروندی سری دی او دی سرہ بیا بان شمیبد

۱۳۶۶ / ۸ / ۹ پنساورد

امان کاغذ

د افغانانو نوروز

د نوروز هوا لو الوته وطن کې

سیا به سره گلونه فرش شی په چمن کې

د وطن دستی بیدیابه لاله زاروي

خربالیار به لیدی نه شي په کلشن کې

چې میلې به د نوروز پکي کېدلې

اوس د اوربمې وړه ږي دي مسکن کې

د سخن روپه په وین باندې سهوده

برهیجان نې پیدا شوی هر ښن کې

د افغان په خونه اوردي لګيدلې

وینجهوشی په هرزنه ان هرتن اکې

اسلامي انقلاب ټې پرمخ روآ دی

دخل خداي حضرت ه خپه سر کفن کې

الهي انوار په مغفو باندې اوږدي

چې د حق ناري هي په مخنکدن کې

دا خپل سر به د خپل دین په مینه وکړم

شم قربان به د وطن پاکیلن کې

خداي آنج، د هنرچا ملگري دی غرواله!
چې مسیر ترک غلط نه شي په رهستان کې

۱۳۶۲ / ۱۱

لکھارکارو

خاځکي خاځکي وېنه مې د دين په مېنه تویه شو
مه شلرو موچانې د ذبيح په لامړو آيمه
سرد پښتون سره خوقن باغه ته پیدا شوی دی
سر نه چې تیزېي نه هغه مرد میدان يمه
سادقام په مېنه چې نه انګو کې شمند کړي رو.
هودی کې پر ځکموري هودمن نوي د افغان يمه

دېمونو بالان

په وطن می نن راغلی بوجشي شانه دورادی

کردی پروت دی لوتوپیونی بجهنپری بالان

زه قتلیم میدان ته قربانی می وظيفه ده

په پښتونه کې ته کې شری خدا یو میشر پښته

دایمان په زور جنکینه له خپل دین نه قریانیده

بسن د خدای^(۱) په مینه مستیم عقیده زماں سله ده

محکه من پی قرابنه ته حسیران پاپی درست جهانی

کردی پروف دکلو قلوبی دېمونو پری بالان

خیلکه دیان می کلی کوششی، خواسلام دی همروي

چې د خدا حضن ته همہ دا انعام دی همسو روی

نه ترهفه به جنکینه خوچې متړکې می غریبینی

چې تاریخ پری افتخار کړي با پیغام دی همروي

تینکنک می هود دی تینکنک می عزم تینکنک په نړکې می ایمانی

کردی پروت دی لوتوپیونی بجهنپری بالان دی

من زماښکلی ګلشن به کړا غلې وړخسان دی
که په سرو ګلورکو شویغې بدینې بدکارغا دی
دابه هضرت چېږي نه کړي دامیراث دشازلمودی
دلته یو منځ پاڅهډلي، پاریدلي شنښه مریا دی

قربانی ته راوتلى ټن لغېږي تول افغان دی

کوردې پروت دی لوټې وټې دېږونې پې بارې

دلته هرېغې حموددي، دلتہ هرڅو ټېږی خان دی
دلته هرکن یېچ کړپه ده هرېغې شرخشال خان دی
دھرڅون سترکې زوردي، دھرڅون په سرکې شوې
هوسنګن په وېښ سودی په منځ انځک آسمان دی

غرهال سلاس کې ښيله منځ په دراډنگ جي روغن دی

کوردې پروت دی لوټې وټې دېږونې پې بارې دی

۱۳۶۳ / ۴۱۴ دې چتیسا ولایت

د کوچ ځسم دغه ملن . د زندو د رشو

زغروال بانه

د ځکرست شمله

زمائلت عجله د او مسلمان ملته !

تلله نړۍ کې منکیال او فهم راں ملته !

ستاله غیرت ستاله میرافي نه ضیان شمه ره

سر دې خداوی تل لړه منځ پوره تراسمله !

خمکه لزدینې ستاد توږي هنگامې پوره دې

زماتش لاسیه، خوغانې مردمیدان ملته !

ستاد غیرت شمله دې خدا ګډار او چترلري

پر تا برمه شه هیڅ دېمن به دې جهان ملته !

د شمید سرو ویژن کې ستاد بربی زیږی پوره

سر قدکوري دا ستا په مینه هر یو ټولنې ملته !

دا ستا په دین او په رطن باندې مین بچوړه دې

نه په سر بشکه دې نه ینې بې لاهه زندان ملته !

دا ستا په غېږ کې لوښیدلی مارۍ شري خوانان

غږوال پرې دیاري تل دې قېي نفهزړیان ملته !

۱۳۶۲ / ۷ / ۴۰ انسټ کلونی

نیزیوال غسل

من زماں کلی رہن کی وجہ میں غسل بیوی
 بنخشن، لوی او دیک پکی دل دی
 د غلادیانی علیبی دیے او نارے دی
 هری بیوی خواہ محب جو دشمن لئے اچھے
 نہ ماپنے کے ودان پیوی یاک پی نشته
 لہ دشمن ہٹنی ممکن ک دتھنی چل دی
 جی ثانی یہ دغدیت نشته نریہ کی
 خو مرہ بنکلی دافنان دیگر یہ فیروزی
 دی بیوی یہ لعہ روائی ہمیخ دیعہ
 را چکر کری می من بیان نیوال غسل بیوی
 غول بیوی نور ملکونہ هم پکی جلبل کری
 دغہ اور چی نن زما په خونہ بل دی
 عاقبت بہ نہما قامر بیالی حکیمیے
 چہ واکمن د تول بہان راسو مل بی

مفسدات اربه په قاموینو کې اړچت روی
چې پېښې پېښې / د تسلیکه هنریو له ټوله حمله

خدا یه سر دغه ول ستاران کی قبلو کتو
مدته بس په دغه لکن کی را تسلیم نهی

کوہتاکل / ۸ / ۱۳۶۲

دیگرین این یعنی رفتو

لر لر

نړلاد توه نړی شعیب د محمد عثمان پېياد

له سرو ستز کرم و ملوب نښه کړمه کا روشن دهی
سدې بینو مې نړکان افغانستان دی

قرابافیزه د قارنه منظوم بینې ؟
کډلا پاڼۍ را تدرخت د امتحان دی

په بهار کې سوند ځتنان را باهنجې راغه
کس په سور جهان بهار پر ماسخان ده

په نړه ځنون ما سیوان د حق په لار کې
قشر بانۍ بې لغندې هاں بنکې ګریوان دی

پوره هسته ویر دی ، پیشکشت پر د عوامه مغلوب دی
خندک د بین دی په فړانه د هسته آسمان دی

د غصې د کردتا په نتیجه کې
ملاته جسرا له ځکان وطن مخې رنډ دی

هـ افغان محمد احمد پلار په دیارو لار دی
شمېو خاښو ته روان محمد عثمان دی

چې غىر عال د شهيد سەر و بىزىھە كەدىي
حقىقت كې يې مەرىخاڭىلىقى يېرىش پان دى

۱۳۶۲ / ۱۲ / ۴ پىناول

اقان كالوفى

د لەخۇر حىت دى خە بىعىت دى ؟ ؟ ؟
خە كەمۇقىب دى خە اشلىكىت ئى ؟ ؟ ؟
ئەنەن خەنان يې پە ابىدەپە كەمد
د كەمۇنۇغ داعىلەن دە ئە

تول جهان و هي په بده

لشید ۱۷۶

انسان چي شي په لاري انسانان وهي په بده
 انسان ورته لاشي دی تول جهان وهي په بده
 په سرگو باندی هوندشی توان سپين ورته یوشناري
 کخپل وي کپردي واره يسان وهي په بده
 تميز دنبه او بد کولاي نشي په تميز شي
 دا همکه دھان بولب او آسمان وهي په بده
 په خره د عدالت ناري وهي خونى دشیطان کري
 شيطان ورته عاجز شي شيطانان وهي په بده
 قامونتني کي يمشتنه مکروب چېري پيدا کوي
 د خپل شمره ملباره عهد ، پيمان وهي په بده
 بس خپله هستي غلاري قامونون په نښتني کې
 په دخت د ضرورت خپل غلامان وهي په بده
 دا خشري ګه درستي ده چې په درست همراه ټکوي
 نشه دلپښت ټکي خپل دستان وهي په بده

تنه کی چا مردار کر ار لعین چا، چا نزاری کر؟

اغن بہ داب دینہ پر چمیان رہی پہ بده

ببرگ اپنے نو سبله! ته لا ارس م نہ پرمہنی

ته رد رد و ته ھکری ستایانہ ہی پہ بده

ستا ہمہ ہماعنہ لار ده چی یار آپنی پری رو اشول

دپڑنہ چی بہ تا تو ستا خپلوان و ہی پہ بده

غزو الله! در حدت رسی ته اچون لاسنہ

دبسمن د مشیرت افغانستان رہی پہ بده (۱)

۱۲۶۲ / ۹ / ۲۹ کنٹاکل

نیتزاں لمنجی پہنی بینی سحری دی

لوبیک شوری دا در لسمبی دی

لبنتی د بینی پکی بہ بینی می

کے غروندہ، سی ار کنہ در بے دی

۱۱۷ د «وہی پہ بده» د مشاعری پہ لرکی

یوکیرپی ولپنه؟

آسمانه! لاو لاو پیپی مانسیپی ولپنه؟

په حل ددې ملت باندې ترپیپی ولپنه؟

ته دیپنچې نه ما په وطن جو رو کربلا ده

له دینو د شهید مې لامسیپی ولپنه؟

د بمن د بشريت مې کور او کل لوپه کړي

دې اورد تناه کې ته سوزیپی فلپنه؟

اې خمکی د افغان چې شپه او ریخ په تالهه

دې موږ من او درونکې د مانیپی ولپنه؟

نماتکی هوانان دا ود تھو کې نینې کړوي

جهانه! زملاغمر باندې دن دیپیپی ولپنه؟

بمنه د ناپالسو مې په غریف راوردیں یې

یونق! له دې چشت څنې خبریپی ولپنه؟

نمامل ملت د خدا په میسنه باندې مستې

د تول جهان مسله! بیداریپی ولپنه؟

بخاریه او بیهی طاویل بھوپلن می کند و الله شری .
نلکه ! له دی ظلمه ستمانی بی ولی نه ؟
تیم در مو اربکو په سیلاپ باندی بلا مری
خالیه غمگین همکن هرچی سینی بی ولی نه ؟
نه جا په ڪڻ نهون کری، بی بن ڻا نانه نکروکس
د خلای، رسول د بخونه داشتیه بی ولی نه ؟
غواچ کشیل ملتہ ! اچی د تورک سیل بی نشتہ
دانش بلا ساری بیعته بی کمی بی ولی نه ؟
مقام دری باست ته خداوند بی رحیم بکان دی
برو چلن په سود او ز دنیاندی بی می بولی نه ؟
غرواله ! کچکل را خلیو مریو مشته بی بعد عنده، بولی نه لہ
یه وله رئیها هم په غرم د خول ولیں را ندی د خرد بینی ولی نه ؟
مشتعل نهونه، ن ایم جھے دا نوچه لمعه
یه مفہوم نه افواه، لمعه ن کلکت ۱۲۶۳ / ۱۱ / ۱۸ آفغان کالون
این لکیں شمشالیه نه اپنیں گی، مجھه
جھے، یہ افواهیں لکیں بی ن تسبیب

دخان بام پرلار

غشمه

مکانی دنوری شوند پہاڑ قدر دیے
دھکلوں کاسی دک لہ شبیم دیے
دن طر پہ مکلو بیا پسل راغی
پہ اندھل کی کل تون مبلي بیا حشم دی
بٹلیوں دھنپل بابا لہ بزار چوری
ساز و نیاز بی خرب و نیونتہ ملهم گیا
ما ھولہ دہ غوری ہنپل بابا تھا
مہرو دوالک می جھی پراتھ پہ لوئی ماتم دی
زما باع باندھے خزان دی بھار نشته
بلسان زما ماد باع اختہ پہ غند دی
زما قدونن ای زما غمشری کانی
دمستان می دکانی لئے ارم دیے

نہما مہنہ و رانی یے با غونہ سو خی
 خلدا بھو نیویز د هرچا کرم کرم دی
 شارخواته می نظر دی وطن خلوا مر
 خوک لہ ما نہ دی بہزار خوک می هدم دی
 نہما نہ نہ د غریب خزانہ د
 جو رغسمنہ می لہ عمنہ سر سم دی
 پس ہیند چی انجام بہ زما نہ وی ؟
 تکلیفونہ کراوونہ دمر پہ دمر دی
 د غریب بہ آخرتہن شی غریلہ ؟
 د جہان د شعن کوکی پہ عالم دی

۱۳۶۴ م ۷ کتابیں

خپل نار غ پلارتہ

پلانه ستاله سپینی بینی نه جانینه
 ته چی پیوت بی بسته کی نه کریں
 دا وطن و تامیراث راته سپارلی
 اوں دانیبی په هېڅ چل بی نه پوھیم
 ستاشنی ترپک انگریز ته ماق و دکرو
 ستامیران پ او هت ته حسیرانیبم
 چی تایخ بربی افتخار کری مفه تهی
 نره به کله ستامقام ته و دسمینه
 نه چې خان او ستاتایخ ته نظر و لکرم
 چپل خدا ٿئے باندی قسم خورم چې شرمه
 مغه کرد چې ستا په زیار و آباد شری
 و بیجار پیوت دی و د ته گونه اړجیبم
 کاشکی ستامترکی بیا چنائی نعدواي
 ڪمن رویه ته چې دی گورمه شرپیبم

ستا په بعد کې نفاق ان شفاق نه و
 نره په اور د تربگنیو کې سو نهیم
 ستادونه وه درحدت او د بیروالي
 زه تنظیم او پارت بانیو کې لو بیمه
 ستادنمن دومړه رخشی لو ظالمونه و
 نره د سرے ڪمن د حشت سره چنکن

ستانایخ به بیا شوندی کرم کې پېتنيم
 نه غروال له سو تہیم نه پانیم

۱۳۶۲ / ۸۰۷ کوتاکال

مُخربن سینارو مخون

یا د نره د پامسې پند غمنه شول
 او بکونه بیان محیر تهیم نه شول
 اور دی په وطن چې تلديه یې ہے
 خاکی د پکتیا گئن خنگل نه شول

۱۳۶۳ / ۱۱ / ۲۲ آغا رکاوې

د مرد در شرم و سپ مارلوی چرکی لامه.

لويچرکه

لويچرکه ده ک د غلړې جو ګه ده؟
د هېډله پلورد خواړۍ جرگه ده
د غله جرگه، جرگه بلې نه شي
د هئان پلوره د هېډله جرگه ده

جرگه د خپل فامر سبادون مارلوی
دا غزو د تردو توړو شپږ جرگه ده
دا د غلام د غلامه نبه ده
دا کرييلين ته د سجدو جرگه ده
دا درطن د خڅولو تصدق
د خرفاسد او رمانه جرگه ده.

خو. بِ رجدانه سه و غپیدل
د انساناف نه ، د سپر جرگه ده

خیثک پی انسان دی وطن نه خوشی
دا دهست د فیصلو جرگه ده

خوک یی منی د غلام اساق جرگی ؟
د تیپتو ستگه د کتو جرگه ده

غلامر دی هنبل بادار ته سرتیپویا
د غه د سزاد تیپتیدو جرگه ده

د غه ارمان به پیتر سرو نه شی
نه ته بیدله د نسلمو جرگه ده

که پیتنمیو چیری پی جرگه کوله
غرواله ! هفره د درندو جرگه ده

۱۳۶۴ / ۲ / ۴

افقنگه کاونس

دوا پر انتظاریم

په سعدو تو من شپوک درنا په انتظاریم

غونه دامیدو لز می دند کې شوله مرادی
دا شپه خمره او په ده شو دسا په انتظاریم

دکل د غربیدو دیو په مکا په انتظاریم
ثواب ده انگلاده تعلوطن کې جو د ماتم دی

دکل غوندی په طن کې بمنوز باران او روی
غمونه اندیښنی دی دخدا په انتظاریم

ددی ظلم د پای او استهانه انتظاریم
هر خواز چې عوطن په پاکه مینه کې مجون دی

آدمه در غنیمه نه کې د باب په زنگون یېښ
د میغی دی بازار کې د لیلا په انتظاریم

فتح هرمن په خنگ کې د یهابیا په انتظاریم

نهاد سکران وطن دبستی بیلیپ لر لپ شری
 دندای دامنه عز و بیا په انتظاریه
 سناده نلزیپ دی جمهوریه وین مروجعه
 دسلپ آلمان زند بکلی فضا په انتظاریه
 دهان په غریک نهیم درهن په غم غسجن یه
 نه دی سه که مرض تندونا په انتظاریه
 ددین وطن دین من می ملهم دی شریع کپی
 په واخلي تری بدل دفعه چا په انتظاریه
 دندای ن عدد ن بستنی ده برجی نهیں جنی دی
 دامکه دین مشن ، مرخخا په انتظاریه
 نهاد غیر ملت ! رخت دینی محبت دی
 دین مخی بیعالی در بستیا په انتظاریه

دا رخت د مشقت دی آرامیده کینه غر والا !
 داستا د قربانه د سرسو دا په انتظاریه

۱۳۶۴ / ۰۴ / ۱۷
 د کپتیا ولیت - کچھ خرم و فولن
 ذرندو و رشود - د غزال باندی

عَزَّلْجَنْ وَلِيْكِمْ

عِزَّه وَطْنٍ پَهْ غَمِيْجَنْ غَزْلٍ بَهْ شَهْ وَلِيْكِمْ
بِهْ سَرْ اُورْدِکِيْ لَوْغَرْنِ غَزْلٍ بَهْ شَهْ وَلِيْكِمْ

چَهْ دَوْلَتِنْ عَيْيَانْ پَهْ سَرْ اُورْدِکِيْ بَاهَتَه وَوِيمْ
لَهْ بَانِدْخَبْ رَاشِيْ تَعْنِيدَنْ غَزْلٍ بَهْ شَهْ وَلِيْكِمْ

نَهْ مَادِپْتْ ، عَزْتْ سَهْمَنِيْ تَنِپْهْ دَأْكْ بَرْقِ دِيْ
شَكْ لَهْ غَمِيْمَ غَمِيْجَنْ غَزْلٍ بَهْ شَهْ وَلِيْكِمْ

سَادِنَا مَرسْ پَهْ سَرْخَبْلَ سَرْ بَانِدِيْ لَعَبِيْ وَكَرِيْ
تَرِيْنَهْ قَرْ بَانْ مَهْ دَهْ خَبْلَتْ غَزْلٍ بَهْ شَهْ وَلِيْكِمْ

غَرْوَالَهْ ! دَاجَاتْ بَهْ كَهْ بَهْ اَخْبَارْ وَمَنِيْ
بَسْ كَرِيْ دَغَمْ دَفَهْ كَفَقْ غَزْلٍ بَهْ شَهْ وَلِيْكِمْ

۱۳۶۴ / ۷ / ۵ کو رسہ مظفر گرت .

دوطن په یاد

چهـمـدـاـمـ پـرـ نـانـيـمـ مـغـهـ وـلـنـ پـاـتـيـ شـ

نـهـمـاـ دـشـرـ دـلـرـيفـ باـغـ بـكـلـ تـكـلـشـ پـاـتـيـ شـ

چـبـ پـهـ نـرـيـ کـيـ يـيـ مـشـالـ دـبـاـيـتـ نـوـچـيـهـ

درـهـوـ پـهـ رـيـقـيـ سـمـسـوـ مـفـهـ هـكـنـ پـاـتـيـ شـ

بلغـ بـسـتـاـشـتـهـ غـرـ بـلـبـلـانـ نـعـنـيـ کـدـهـ رـکـهـ

نـهـمـاـ دـلـاـرـ شـيـکـهـ پـهـ بـنـ کـيـ نـاـخـ نـهـنـ لـقـيـ شـ

لـكـچـبـ سـوـحـ شـيـ تـرـيـ جـداـخـالـيـ کـالـبـدـاـيـ

داـسـيـ وـجـرـدـ مـيـ دـوـطـنـ خـالـيـ بـدـنـ پـاـتـيـ شـ

لـكـهـ بـلـبـلـ چـيـ دـكـلـوـنـوـ پـهـ اـرـمـانـ چـغـيـبـيـ

داـسـيـ پـهـ چـيـغـرـاـقـ نـلـرـوـمـيـ مـرـعـ لـنـقـلـ پـاـتـيـ شـ

لـكـهـ ظـلـلـرـ بـكـارـيـ لـهـ بـكـارـ بـالـ اـرـپـرـوـ بـاـسـيـ

داـسـيـ شـهـيدـ مـيـ پـتـخـتـ نـيـ بـيـ كـفـنـ پـاـتـيـ شـ

غـرـالـهـ ؟ـ بـيـادـيـ خـدـ غـرـ قـصـيـ مـاـنـ خـيـشـلـ

ڪـهـ اـنـتـخـارـ چـيـ مـرـگـ دـكـتـ لـهـ بـرـقـتـ پـاـتـيـ شـ

۱۳۶۴ / ۷ / ۱۱ - پـنـاـدـهـ - بـغـرـافـاـنـ

چادحق داری شهیدا مرسره و شریل؟

چاپ پور کونه بی، بینی یتچان راسه قشیل؟
چادحق داری شهیدا مرسره قشیل؟

چاپ ارنکی و چب کریم په ماین ترحد و کبر؟
چاپ ده، په من خبیری گریلن لاهه قشیل؟

چاپ غفر و حشت ته دنفرت په سترگه و کتل؟
چاپ لولپه باغ او بستان راسه قشیل؟

سر و حشت دریس می دن هن و دانه دنکه کریم
چاپ په اورسوی دنبت دامان راسه قشیل؟

خبیری کل د میندار په سینی باندی غلبلیل چې شل
چاپه قی خردی ما شوما راسه قشیل؟

چاپ د دینمن ظلم تیپی ته ناروا بندی؟
چاپ ما نهون او ما هونانه لاهه قشیل؟

چا ٻي په اندسي کندون اله کريونه رکتل
 چا دين دشعي پتنگان لاست و شريل ؟
 چا ٻي ملي حلي دحق لانه کي تائيد کل ؟
 هما دغه تش لامي انفانان هاش و شيل ؟
 چا ٻي ثدلل ثدلل مجامد په ٺين کي و نيل ؟
 چا ترسونو مون چلک تپان لاست و شيل ؟
 دا يانجي نويم په سو اونکي سو پير سه
 نه يه خبر چي ڪرم انسان لاست و شيل ؟

چوري دي غر والا ! د مجلس ڀارئي چوري دي ؟
 چا دا لاله انه شاعر ان راسه و شيل ؟

۱۳۶۴ / ۷ / ۱۸

سربيري

د شهاده د مردانه

که متنگ زما په وین باندې زنگ شر

خرد بمناندې مې شوند مرکز تنگ شر

زه غاری دم، جامد ره په سنج کې

دا پښتون سره تیران دقام په ننگ بشر

ویله ویله د افغان غیور له!

چې جهان ته دې بسکان د تیغه شنگ شر

پېنځیل سر مایلی د هلن لار کې

» داد میں یهم د هلن شمعی ته پنگ شر

په پکتیا کې د بمنې بکړۍ ثبات شول

مې چې چې جب د بمن لره هکنگ شر

سرې لښکري له پکتیا په ما، ولا په

د بالله ندې ترې لړې زنگ شر

د غر وال له غروين دغه آراز او هر

پاټېرگ د بستې او د پالنگ شو

۱۳۶۴ / ۷ / ۲۹

وَمَا سُوقَ مَا نَدِيَ لَهُ نُورٌ يَادُ

ستا د سر دینو له هر خاځکي نه تړیشهید!

ای د خپل دین د پاکي مینې تهرمان شهید!

تا د خپل دین او دو طن په مینه سره تیان کړي

ستا په ناعله باندي بهو یارې هر افغان شهید!

نا رو د الله اکبر دې نېنټې جږي کړي

حکه لرزېږي لاندې حکمه پاس آسان شهید!

دا حمد ګل هر فتح الله لاره پې فنیوله

چې مو د دین د بلې شمعې پېښان شهید!

دا ستا غږ ځنګ د تربې شنگ د بعنونه لا روکړ کړو

وړه باندې پې شنگ دی کړي دالوی پراخ جهاشهید!

داد مینه! ستاله پاکرو ینې بسیلاب جږېږي

پکې هر قېږي به له خېږي د سیمنان شهید!

غږوال قلم لاس کې ینولی د ځاسوچونه وړي

ځکړه به ینې یې خدستا بشکل اړمان شهید!

۱۳۶۴ / ۷ / ۹ کتابیت

اسود لکھن

دا په سر و بین گلگون بیکن د چادی ؟
 دا خزان و ملی پروت علشن د چادی ؟
 دا د چا په کعدکی نی دی اوئندی ده ؟
 سکندوالہ باندی بدلوطن د چادی ؟
 دوطن غریق پیغلي ولپه شامویے ؟
 دا په خپلو ریسو سرداکن د چادی ؟
 چی عنسلقا په سنداولوں مرادو می
 دا په سکعد سره پله آرنلن دیکھ د چادی ؟
 چی د مرد د زب و توتھ خاروو ته درو می
 دا په سین او په طن مین د چادی ؟
 چی پیکرلند وطن نه جور ٿا تندکر
 دا وحشی او دا ظالم دینم د چادی ؟

چې بېـالـهـ بـهـ مـاـبـهـ وـيـبـارـيـهـ بـهـ
 دـاـبـيـ مـيـلـيـ بـهـ اـسـرـيـ سـكـنـ دـجـادـيـ؟
 چې مـرـکـافـ دـشـهـيدـ پـهـ رـيـنـ مـنـگـوـتـ دـيـ
 دـغـانـوـلـوـ پـهـ شـانـ سـوـمـدـفـنـ دـجـانـدـاـ

چېـ بـهـ درـيـغـهـ بـهـ سـيـ دـغـرـوـالـ اوـبـسـكـيـ
 دـالـرـغـمـ اوـ سـوـزـ نـهـ دـكـ گـفـقـنـ دـ چـانـدـاـ؟

۱۳۶۴ / ۸ / ۲۲ کېږي

دـخـنـيـ نـخـجـيـ ۴ بـلـعـتـ پـهـ بـسـقـيـمـ
 تـوـقـ تـغـلـبـيـمـ بـرـعـرـيـمـ دـ دـيـنـ
 دـ دـيـنـ لـغـنـهـ دـ قـامـهـ بـهـ بـيـرـيـمـ
 سـوـئـيـ دـوـسـتـاـنـوـ دـنـوـهـ پـهـ مـرـیـمـ

ڪرانه وطن

و خدا شپنچ دی چې لعیں په موند پر غل کړي دی
 نه موند په غږ دنار ټغیزې اوږدل ڪړي دی
 نه موند د گلند وطن مستقی پې رانه پاښته
 د بشري قانون په مندي په اعمل ڪړي دی
 خپې یم خکه چې وطن نه وړلنه جوړه شو
 د خواحدو د استګنې آشيانه جوړه شو

په وین کې پروت یمه چې سرې دینې ہېښې نه ما
 لړۍ او واره د اور بتحې کې ښېنې کېښې نه ما
 د دین وطن په مینانۍ میلغا فوکو ټوله
 تکې مړانان نن په سټګر کې قریبانيې نه ما
 دین جن یم مکد چې تباشم تباکیم پې
 درد کاري په لود بعلن به دنکیم پې

غم دری ماتم دی چی په سره ارکپی او سینه نه
 دمع په لار کپی له خپل سرخنی تیزیمه نه
 دغرب آمار په غمکی نه یمرستن امر لرم
 شمع بیرسوئم، خر عفل لون بلیمه نه
 غمجن یم خکه پسلکی په خزان بدل شر
 له خانه خند وطن بی بن په تدرنداں بدل شر

په دی پیشان یمرچه شارپی کروندی شری زما
 بالهمن اندازخنی دکی مدیبی شری نه ما
 دمند میزکن خنگلمنه په اید بدل شول
 داول لمبی په غرب رغنو باندی خردی شری زما
 شیه
 پر سخان یم مکه چی له دعویت به بعد نه
 خلامن به په شوندکی دنفاق له دی پیغور نه شه

په دی خپنه نیم چی چا راسن نه گرول -
 یا په نظر دترجم چا راستونه گشتل
 دیتیم تری پی انبکی می چا پکی تکری
 دعاهدم ملت خهند می چا رونه گشتل
 خپه په دی یم چی آخر به خه اخباروی نه ما
 تل به یم داسپی در په در که به آلماروی نه ما

من، سکرنه و هن ! دا د غم شیبی دی تیری پنجی
 که هر خوشختی و پنجی شپی دی آخر همیبی به شی
 دغه ترد راغ به دی لمه باندی پکلینین دمه
 داستا خوبی میری پ دېمن لړو ګندیں پا به شی
 غزواله ! تل به د ظالم دغه ظلوونه ، نه
 بری حتمی دی تل به دغه چشتونه ، نه

۱۳۶۴ / ۹ / ۱۶ بیان

د پکتیا دېستی ، د پکتیا غزوونه
 د پکتیا پېښې ګنځنګلونه
 په اور لبه شول د دېمنانۍ
 دا خړه وختن دی . دا خړه ویروونه
 ۱۰ / ۱۰ / ۶۲ افغان کاټوی

د سپری وطن کی

دا به سکرم مولن کاندی قبوله دما غزه رطن کی

چې سه خرسان بې تندکی نن دنه روطن کی

سره با درېز چې د " جدي " با غچې لاهې کړې

کلان به کله بیا راشنه شي د سپری وطن کی

د خدائی غسلو بې چه د خدائی په لوی غضایخته کې

دا شه تعليم ټچې بې نرده کړل د سپری وطن کی

نرماد ڪران وطن مستی یې اړنه ولته

خى مهوا د پېدو سرداوکړه د رسښوطن کی

د کوندو، بورو، یتیمان عاقبت به شه وي

شه به وي خوند د شردا کانوار سلګروطن کی

یې غږې ندی چې بې وژاړه هرڅای مامم دی

در دهنه یو پېبل زیاتې یې در دو وطن کی

شہید ډې پرعت د عابې کفند چاته وژارمه

وېښي دیا وېښي چې بهینې دنه روطن کی

سی ی دان کریل کرندی راهه شاپی کرلی
 بمنه اردی هن خا دنگالو وطن کی
 د دین دینم ی بشري ی فاند تر پس لاندی کر
 غرایی چی بگیل مکری نهاد قار دیسروطن کی
 ای د دنیا سمه غوبتی نک تاس اویی که نه ؟
 ظلم حشت دی نن سبا د عظمتو وطن کی
 سره سنگونه دخواهان ب سود وینه هنگ دی
 داری دار بسکونه تر کیبی د بانو وطن کی
 د کامیابه په لردی یعن دی، خلبن پام پکار دی
 لب خد کند کاند سبق ذات یخن وطن کی
 په خاغنافه کی کامیابی خه راهه گرانه بسکاری
 خنگ سرمیر کلیو یوروالی د جبرگرو وطن کی
 زما خوب من نده به مکلبن شه آلد و سری
 چه راقعی مینه پیدا شی د سینروطن کی

غرواله ! تینگ غرچه ی دخه برو مکره
 کل لته په لاس به دشی داغر وطن کی

۱۳۶۴ / ۹ / ۳۰

دالعاج ننگیل په خبرو باندی خبری

دَاشْتَا خبری

خمره خوبی لکی آشنا ستاد در در خبری
داستاخبری دی رښتیا دار دیدو خبری
ستا په خبر و کب می پت غرندی اسرا دو موند
نمودن به لان پیدا کری چې دی دنبو خبری
ستاد هوا فه د هزاون همیں پکی خرك ويئنه
دغه خبری دی د تینگو عقیدو خبری
ستا عقید اور ستا ايمان پکی له دوا آنکاري
پکی همیني ستاد تاذر اور مانن خبری
خبری نه دی د ملت د سبا دون زیری دی
په ترده شپه کې د منا او د سپیدو خبری
ستادې اړمان نه صدق شم ټینه ګرځمه
داد بیدارو اولسو، د تپاښو خبری

خبرز خبر دی پا هن کی چه شهرت ر مندو
 په می بندیده چې دی داد شکیار خبری
 نهر دی لب تینگ کړو چې تینګار د کامیابه ده
 لاش دی بنکاري د ساحل د مریدون خبری
 دن ملت دن پا هن دن شاعر ن پیغام
 میبن ته لبستی د تایخ د کارنامه خبری
 عوانه شاعر ا ستاخبری د ثوندون خبری
 د هر پدلو، کړیدلو، پر گز خبری
 دا په خپل دین اړ په وطن د میانۍ انځرد
 دا په سنګ کې د غلنې د غور ټنګ خبری

خواسته: نه ما نهود آشنا په باب دی خیال بد غونه ده
 لب شه دزرو په غوبید راوونه د چکیلو خبری
 چې را رحشت له سخه ولا پشي، خدا آم د موږ
 میبن ته پکار دی د خلامون اړیه تلو خبری
 مدن معلم دی مرکوزان باید رسپرې پشي
 نه اخربنې بنه د دین د پنډون خبری

دکریلیئن دن دافه دیوانلور گئن اس
غزوالله ! دھرہ دی دخو پېتىش خبب

(۱۳۹۴ / ۱۱ / ۱۵ کېپىغىن)

حۇك چىجىنگىچى دىدىز بىد مىنە
دەركۈز سەرىپل دەھلىي وىمەنە
داشى سەزانان دى ملام ئۇندى دى
دەپى مەشىز دى الله لەرى مىنە

(۱۳۹۲ / ۱۲ / ۱۵ افغان كاۋىن)

دخت شاعرته!

طاشه د سرو بیو باران کی گلان مه یادو ه
 با غونه لوت شول نفره گری بلبلان مه یادو
 ارس د بلان په ٹای په سبن ه سری سکرتو تی اوی
 نهه ی بس چکنیبی خلای دپان باران مه یادو
 د گل سعد میلی شری میری درخت په لمبو
 چی کری ظلم نه ماته داسی انسان مه یادو
 د سخی جان رو پنه په سر وینکی غرقه بنکاری
 د سرمه لاله په گلومست بیامبان مه یادو
 په گل غزنوی کی سپلی نشته دیز ثوابه پکی
 دی چا پیچپل گنبا یسته ارغوان مه یادو
 د غمر بر پتن مه خرد شری د کابل په چمک
 په دیز پلاته می عاشقان ، عارفان مه یادو
 تکنی عنان می دنیپالمر د بیرون راک شول
 په گن کی ناست دغدھان تی خزان مه یادو

ناره دا لہا اکبر جی تسل جہان لہنڈی

دغہ ناره چی پکی نہیں جہان مه یادوں

د عاصم دتھن کی غربن د ساری نیزی ملکی لاری

مانہ رستم د زمانی دغہ آن مه یادوں

زہ په تالر نو د خزانہ رطن د فکر نہ انگم

بیخت شاعر! ای بیداری خنی لفاظ میر

د سینکارون شہامے نیلی دی تند از نیار

په دنگہ پرنہ سپین چارگل، سیدین علاما

اوں په گورنی د منگیں ٹھاک بمعینوں نیں

نیں مانہ پکر ارکشی د جانان مه یادوں

سپلی بہ ری، خپ آزاد ملتیں ماندی

پرہ اخوان دی را باغ اور بستان مه یادوں

رفت دیوراںی دی دزرو پہستگر جوشہ تد

شاغافی مرک دی خدا پا و پی مکاں

غروالہ! هر شعیری چیز د غلیبی خپل حاتری

خان دی اصلاح کرہ مسی نیز شاعر مه یادوں

۱۲ / ۱۳۶۴ کتابیں بہاری کالونی

دژوند پسلی

د سرو بمو باران کی غرمه خندا ته نه جو هنی
د گلند وطن په غرب نوری سکریتی اردیبی

داخنه پسلی دی چې په ما باندی ماتم دی
شهر ده انګلاده تول وطن باندې مې غم ری
شمیدې بې کعده تبع خاپرته بغان دی
دبسن مې د اسلام له منځه ولېر ته اړه دی

داخه سا باندې د شول لابه شر را باندې کېږي
د گلند وطن په غروز سری سکریتی اردیبی

تسناده او پښنا ده په ما اردی تسندو، نه
د خنداي په لوی جهار کله ما هیشول بهارنه
غازې مې د الله په نرم حبل سلاس کې نیول
په ټش لاس پندوی د دېمن شېل اړ تاکونه

د من مقابلې هه سره خرسا کله تینکېږي
د گلند وطن په غروز سری سکریتی اردیبی

سپری به په مغزري چخپلراك په خپل رطن دی
نه مرگ وي اونه ژوبله خپل په باع خپل په کشن وي
زما په باع ارب کجا د سپری شه اش نشته
نرماء شان به چېري د چا شوند په خنکدن وي

په سپن مع باندي اربنک دیتم په چې هېري
د گلدرطن په غړونۍ سړي سکونتی را روښي

د سه خزان دلاسه مې نالا باع اوږستان شول
باشتہ بنکلی ګلنډ مې نن تری په بیان شول
کارغان ډاغلله باځچوره ګلبسنه دېتا لاکړ
په چیغوان نارو باندي محوره رب بلبان شول

د من اړ باطل جنګ دی کړی دې چې رثیې
د گران رطن په غړونۍ سکونتی را روښي

بسو زدا پا لر ګډوالمی کلی ګډوکړ
د ګل په شان رطن مې سړو مشیان راهه او دکړ
باځچې مې لولپه شوې باندي اربنې سړ او دووه
په شش تسوې دیس په چې په پېښې دې پېغور کړ

خس سر د انفاست په میخ نوکرنه هېښې
د گلدرطن په غړونۍ سړي سکونتی را روښي

پارگ دی او یا شوند ده ^د میز منزه فیصله ده

سپلک به من سپلک گنونه دا مرثمه دار عده ده

دا غرمنه دا رغرنه به دروی په بین سره کړو

خپل باغ برستان به خپل کړو پتیلی من چنده ده

سپلک بینی او خنانان له خپل غربه ژوندنه تېریږي

د ګلند وطن په غروښ سرې سکرۇټې ګارديږي

کمنه من د شلم قرن چشت سره جنگیږ

کمنه د دیت له پاله له خپل مرهمال نه تیرینم

کمنه من د غربه وطن په غرځکی لیون سیر

کمنه د قامر په میش سرا بایم ، خوشقندی کیږم

شوندی و بین ملشنه له تاریخ کله پتیلی

د ګلند وطن په غروښ سرې سکرۇټې ګارديږي

زماسکیال ملت ! ترنه شپه په تیریدی ده

د استاد تسمت سترگه من سبا په راه شرده

سپلک رژوند به اشي هندا شرط ده عزیزانو

یروال راهه غراریا بس خبره د پښتو ده

غروال تلمړ په لاس کې د وطن په غر تدبیږي

د ګلند وطن په غروښ سرې سکرۇټې لیږیدا

پہ سنگر کی بجا مدلالیٰ تھے!

چی ماز دیکشی دگردن په لوده واند شمه
په نیمه لارکی درینه پسندیانه شمه
دنده دربار دفکر تالی کریم خراشه بخی
وابیم کنه وايم په دی دغور کی هیله شمه

چی دمابنام دنانه په زیه خربل خولی شمه
دانله غمه په زرگی باندی اریا اری شمه
مهه ساعت به چېږی بیا په ستړگی روینه
چې دی په غاره کی امیل په شان دانی دانی شم

چی ما سخوتن سغرب له پاره ستړی ته وشم
لکه بندی د طالمانز جیلخانه ته وشم
په کښت اړیمه هزا اویدم ستړگی نه پېږي
کینه، پا خمیبې مردې چې ټې پې شې ته وشم

نه می هیږیبې د واده دریمه شپه لاليه
هقده د ماز و نیان لحظې یوشیبه لاليه
تابه خندل، مابه مسکل دستاره ملأپه هیله
چې به دې غایبې کې او پیدیده ګل دسته لاليه

خو

تا په سنگر کی درا لک داشک خرا رسیو.

ما په کاه کی سبینه خوله تل په دعا نیو
تہ د خپل دین او درطن په ننگ جنگیکو هلت
د حق په لارکی حقه لار دی په رستیا و نیو

مزه بہ په مکونکی سنا له پاہ کامیا غواہ

بہ د بنختانز دی مسلم بالادستی غواہ

کرانه لایه ۰ ولایدی تک د کامیابه نسہ ده

ستا په غریب خنگ د بنختانز بر باری غرام

خز په سنگر کی محبویہ پی درنه هیره نشی

چیری پ فونه د دبمن دی خراته راتیره نشی

چب داشک دی کری پ ضربہ د تکییر غیر پندہ

مکونکه په ندو کی دی پیدا له دبمن ویره نشی

د دبمن و میخ بھو د ستر میار له پاہ

چہ مسو هدف ترسوی مغه اخمام له پاہ

غمداں دی غوله ی کامیابی په د بنختانز باندی

ستا قرہ بانی ده حقیقتے کی د خپل قامله پاہ

۱۲۶۵ / ۲۱۲۱ کیا یز، بیماریه الون

رسپی یورس سحر

حرخی زندان تہ دیوں مهاجری پیغام

تردي ابده پ دنده جوش را گمراي نشي
 ڪڻمه هرامي، تو به مينه سرو لاي نشي
 ترده خيمه کي دندي ڊنيٽي سينه کي ارسو
 ئارده باينه بوطن ياد هيرولاي نشي

نہ م سکر کھل میر من د وطن پا غیر کی
 ما هر اور بل کی گل تر میں خپل چن پا غین کی
 نہ م د خپل لایی له پاره دشون بدون قصر و م
 ما هم د گلر سیل کا وہ د خپل گلشن پا غین کی

دغري بپنومي پ شعند کي بربدلون را وسته
به هر کاله ب دعمني يوشخد را وسته
رحشی خلقيان در حشت اورونه ولکرل
هسته بی لو تکري دسرپندي للون را وسته

ددی رحشت په نتیجہ کی رانہ کو دیا پاتی شو
رجد چا غاراں می بتکے سکردا پاتی شو
غربی اوبہ شری دھار تھرہ میں لاه کول
پل خوشی دنہ سر دست کر تقد پاتی شو

ماشوم بھی می سلترا نہیں لانہ بلا غواری
یہ دخ نده هر ٹائی پہ باں باں غواریے
ارشکی می ستر گوکی دنہ شوی نبوی بیشم
د چالہ غریب کیانہ ته لانہ لا غاریے

باہد ! ملکری شہ و نہ لہ هفہ بادہ سرہ
نہ پونکی میں چوپانی پاپی می لہ ہبڑا دسرہ
د پکتیا غریب نہ ورتہ شہ خرخی زندان ته
نہ مادر زپہ لازونہ یوسہ لہ فریادہ سرہ

ملتہ زندان کی در طن پہ مینا نہ بالسندھ
د دین دشمنی پہ سرست پتکان بالند پے

ترمو خیمکی داستنگی سلامونه رایه
د پاکی مینی برسو لیونیانق باندی

ملته زمالی ته همه دا پیغام ورسو
دهماجری بحبوپی برسلام ورسو
د کامیابی په لرمیا یون دی دانخطا پیشی
ون ته پېشکن دسپیرو شوندوانعام ورسو

۱۲۹۵ / ۲ / ۲

رئیس دهکن عجم

مسافر پورت یم رسه بلی طس کي
بلبلان حنوند کري پخچل چمن کي
مردندي په یادو دخپل وطن غمے
وایم وطن به په خنکدن کب
۶۳ / ۱۱ / ۲۲ افغانستان کالونی

سپینی والدی اور سری والدی

پا وطن کی بی من جو رہی پا زلزلہ دیے
سپینی والدی بے دشمنید پا وین رہی

•••

خوب پر دیز خدائی دبسمن وطن اور کر
خر بی پتھر وطن پا لندو جو رہ پیغور کر
خ دبوبلو غلامانو سودا و حکمی
پا هر گرد پیچ پا دھلم تفر منور کر

له شارون جو رہی شوی هدی رہی
سپینی والدی دشمنید پا وین سری رہی

هیلداں جی پئریم خوار و اون شول
 خوک خوداک دسرم شتھک او د لاره شول
 خوک دسرم قشت جیلوز کی او سیبی
 خوک کتاب په سرو لمبر د تناہ شول
 خوک تایخ دی خردگار خاطری دیے
 سپینی واوری دشہید په وینسری دی

...

نزد گران طن هرکو روکی جو بہ مام دی
 دخوبی پر ٹھائی حاکم پر منبع غم دی
 دیخنی او د گرمہ پر ڈای سنتھ
 ھوان غازی می د دسمن ٹانگتہ ارم دی
 پری د پاسہ دکولیو مشیگنی دی می
 سپینی واوری دشہید په وینسری دی

...

پاک قرآن په پالو جو ماتکی لو لمپه شو
 خوک تایخ می به هرات کی لو لمپه شو
 دیکستیا خنگی یون مخی ایسی شری
 ساقدہ او ھوان هزار جات کی لو لمپه شو

دغم لری په وطن مو اخري دی
سپیني واوري دشهيد په وين هری کي

...

واوري اوري، خوگونه هم ورسندي
سرموسم نئي، خوگونه هم ورسندي
پاغندو به ھاي نياپام معنه اوسي
که بالدن شته، خربزله هم ورسندي
دعا زي دويني جوري فواري ديم
سپيني واوري دشهيد په وين سريادي

...

دکن سپو قطبی فرسانه لوس تسلکوره
اين که زوي، نوشی تهنيگ دي دحق زونه
چي درون ملني وسنه په لاس کي
بي په بل پي ون هي د وزخ اورته
په تانکوني نن ملي سري لمبي دي
سپيني واوري دشهيد په وين هری دي

...

میرنی ہوانا ز پری خیری پروانکری
 طوبنی تندی پری تپری بھی پروا نکری
 لہ دبمن نہی پت تپنستی لاردہ ورکہ
 سہ اورونہ پری قدیمی ہے پروانکری
 پہ ہلری دنکبری ناری سرہ پر دی
 سپنی والی دشہید پہ وینس سری بی

...

دری په لوری یون دی و طنوالو
 بس خ شرط یہ پیوستون کیا طنالو
 کلیا بیادہ پہ یروالی کرنفسنستی
 ن پکار ملی تہون دی و طنوالو
 د غر وال د غمجن نہ دا انديبنی دی
 سپنی والری دشہید پہ وینس سری بی

۱۳۶۵/۹/۱۷ کمیابی

د «ئەرخىي راڭرىچى پكى» دەنلىرىنىڭ

پەزىز و زې

« خىال مى صەرا دە بىر بۈگە گەرخىي راڭرىچى پكى »
بىز مىنە لىپەنە گەرخىي راڭرىچى پكى

دنەرە پە غولى مى دغمرە سالىپا بىا پىلەپى دى
تىۋە تىۋە دە دېنە كىدە گەرخىي راڭرىچى پكى
د خىال مارغە مى خەدائى خېرىچى كۈمى خىلە بىياپى
د فىيل چاپ دى تىتكە گەرخىي راڭرىچى پكى
خزان و هلى باغ د بىا غۇرۇپ دە طمع لرى
خوالاق او سەرسىپ سىلىنە گەرخىي راڭرىچى پكى
دا چى ۋوندى يە ئۇندى اميد پەزىپ كى لىرى
پىتە بىنا دە خپلۇكە گەرخىي راڭرىچى پكى

و هن ۾ لرقي لرقي پروت دی د ظالم ولاسه

د سرو گلورصه بلجه گرئي اگرئي پکي

د خدااني د ميني پتنگان په سو لمبو گدي بري

د حق ميدان دی سري سپر غم گرئي ماگرئي پکي

لوئا انها يبنت دلوي خدائ د خوشالي له پاره

ئكه پتنمي گرئي اگرئي پکي

چي هيش نور گيرته پ همچ خوت کي تبيته شوندو

د ابدالى غيرت پ گرئي اگرئي ماگرئي پکي

داو د سوق و هل كيري د نامن له پاره

يع آزدو د ورود گلوي گرئي اگرئي پکي

برئي نين دي دى داميد غوره بر گل شي آخر

خربهي و بوي پ سر لنه گرئي ماگرئي سپکي

من كه د سرو د لاسه سري و پني بهينيان ما

تقپاني شري يې بير گرئي ماگرئي پکي

سبابه سره په سرو چوئي د خيل ڻا سو جئي

د اخاطره هي پرون گرئي ماگرئي پکي

ستگر دحق می دشید په وین سمه خلیجی
پاد د ذبیح د قرابانه حکم ای را گئی پکنی
پ غروال په کارکوون چن پی خشم غممه هن دی د جکه
پیوند په میان په لشکر پیش مسونه ای دیستعله نرمیه گئی پا گئی پکنی

۱۳۶۶ / ۱۱۶

سب

پنجه میانه ای د خنکه آن د ای دیه بیه
پکت پی خنکه آن د ای دیه بیه
عفر ب خنکه د دیه می آن د ای دیه بیه
چی غرسوں پورته منج په رفتنه می
۹۲ / ۱۱ / ۲۴ اتفاق کا ورنہ پیشی دیه غرسوں

۲۰ «مه پښته، دم شاعری په لوکي

د تکبیر چیغی

”ورک هواس در گردستم له نوزمه پښته،

لو قې لوقې پېروت دی ماد پلار له کوره مه پښته
سره شفق ته گوره ترجمان مې د سړو وینو دی

او بسکوتې یې گوره د نیوی حال له منه مه پښته
نددې په مورچل کې د نیپام د.م خوماک شولو

خود د حق سنگر کې لخپل ورکه د نیوی مه پښته
څوک چې ګران وطنې د ظالمې اوږدو خوړه شو

مه پښته داخلک د دنځو له اوونه مه پښته
حال مې کړزبون دی، خوايمان مې پیارې یې

سره سکوتې گوره د اين او سکون مه پښته
نن چې نېړیال گوته په غابش هک حیان پهادی

عنم تسي گوره له او بده او پسونه مه پښته

پا تپ بے یادگار می دایرو بی مثله خلی دی
 مینه داسلام او دوطن هرگزه مه پوښته
 ماد سره پهیه قطبی خس په گوندو کړی دی
 ګډونه قرباني ټی دنې حال می نونه مه پښته
 دا د حق او از دی چې نږي کې انګانه کوي
 چیغی د تکبیر می د غازی له شوره مه پوښته
 خداوند مسجی کړی می وعده ده په لاره یه
 سه تری غنی خرم نور می له سر او قرون مه پښته
 رهی به منزل ته اخاچی کرم او س کې دی
 مه پوښته غړالله؟ له نفاق، پېغږد مه پښته

۱۳۶۶ / ۱۲ / ۲۹
بې بېز

شوندله سوہ او د شوہری سکریقی شر
 غر د حکاذ وطنی کوتی سکریقی شر
 سه ټیغه، بهیږیا په تعیونو کې
 ځکه طبیعت محبرتہ ختنی شو

۱۳۶۶ / ۱۲ / ۱۵
افغانستان کالونی

زماں ترہ فور ڈھپلت پیا

دقہ مان شہید اکبر خاں نیاد

په منگ غیرت دی کری فخر افغان شہیدہ

له سرتہں شوی اکبر خاں شہیدہ

د پکتیا غرو کب زلزلہ جبری دیے
 س تالہ سرور بیونہ ویالی جبری دی
 د دین دبمن نہ لارہ درکہ مشعلہ
 په غور غرو کب ناری جبری دی
 د تکبیر غز دی لہزوی خمکہ آسمان شہیدہ

له سر تہی اکبر خاں شہیدہ

تا پنپل دین اروطن منگ حکمری دی
 وطن دی کفر باندی منگ کری دی

د دوزخ اودتہ دی لیبلی دی دہر
په کیم سنگر جب تا غریب نگ کری دی
قویا دی عزم ارادہ وہ تمینگ لیماں شہیدہ

لہ سرہ تبریزی اکبرخان شہیدہ

تھکران وطن ته د خلا صون زیری شری
دقیقی شپی د سبائی زیری شری
لوئے اور راہ در باندی فخر کریے
د مسلمان د ژوندوں زیری شری
ہبہ بہ میشی خرچ پایام پہ جہان شہیدہ

لہ سرہ تبریزی اکبرخان شہیدہ

شوک چپی شہید شی د اسلام پہ نامہ
سیاچپ سرد کری د خپل قامر پہ نامہ
دی میر خاکی یہ نہ راں لیے
چبی شی قربان د ستر مار پہ نامہ
و د خنہ جوہر شی ذلیل ستر قهر مان شہیدہ

لہ سرہ تبریزی اکبرخان شہیدہ

ستاله غبرته دك زگي نه قربان
 ستاله يتهم راره بجي منه قربان
 چه ددبمن په ستنگروين خيزي
 په دين مين داسي همري نه قربان
 ستا پاکي ويني به ددبمن تهشی توپاشهيده
 له سره تپشري اکبرخان شهيده

دزره ترقب سنه البصر شهيده
 د پښتنې مور دزره سرشهيده
 د پاک ايان د عقیدې کے له پاره
 غلبيل غلبيل دي شرعيگر شهيده
 سنه مبارک دې دجنت هوري غلاب شهيده
 له سره تپشري اکبرخان شهيده

ستاد ستنگ هر يرغاني ته سلام
 هوان عبامد تنکي حئلي ته سلام
 چه يې سنه دېممن ته وال نيرلي
 درطن دعه ميرني ته سلام
 غروال دې غم چکړي خيري ګريان شهيده
 له سره تپشري اکبرخان شهيده

دَوْلَتَ رَانَةَ

تُرَه مُرَبَّه لَاسْ كِ قول له خپل وطن قربان يو
مُون مسلمانان يو مون مسلمانان يو

دا نَمَنْ گلَشْ وطن
دا نَمَنْ عَدَنْ وطن
دا نَمَنْ خَنْ وطن
دا نَمَنْ خَنْ وطن

سَرَبَه تَرِينَه جَارِ كَرَوْ كَه وَارَه يو كَه خَانَان يو
مُون مسلمانان يو معن مسلمانان يو

نه پَيْنِ دُو غَدار دَلَتَه
نه پَيْنِ دُو بَدَكار دَلَتَه
كم سَتَرِيَو بَيدَار دَلَتَه
كم سَتَرِيَو بَيدَار دَلَتَه

تره چلو، تل، سربندونکی افغانان یو
مون مسلمانان یو مون مسلمانان یو

منزه آزادی غواړو
منزه خپلواکی غواړو
د که ځانخانی غواړو
وره که ځانخانی غواړو

دا سودی مرار د خپل پېشوا په لار روان یو
مون مسلمانان یو مون مسلمانان یو

ښکل دی مارن منزون
ښکل دی اغبامن منزون
د غه دی پیغامن منزون
د غه دی پیغامن منزون

سراو مال نه تبر یو مون د دې خاوندې چېلابو
مون مسلمانان یو مون مسلمانان یو

من که در په در بیو مون
من که مات و ذمیه مون
تغل نرمی خیگ بیو مون
تغل نهمی خیکر بیو مون
دامودی باور چی بسیاری په هر میدان بیو
مون مسلمانان بیو مون مسلمانان بیو

مون د خدای قانون غوارو
خپل د بنمن زبون غوارو
مینه پیوستون عنوارو
مینه پیوستون غوارو
لوی واره غرواله ! د تایع قهرمانان سیو
مون مسلمانان بیو مون مسلمانان بیو

۱۳۶۴ / ۲ / ۱۶

آفانگله

د سر گلوف باغ

مردان به ترینه با سدا وطن نه مونه دی
د سر گلوف باغ گلش ز مونه دی

داغرنه، داغونه چو نه مون په وينه مردي
سنینه یه سرو لمون کې تولې مېلتاه په تناه ری
گلگلن په خپل وين سو گلش ز مونه دی
د سر گلوف باغ بىكلى گلش ز مونه دی

ناري دی تکيرونه دی لرزينه سندگونه
ھوا نلقو دی و دورى قهانه ته دی سرونه
په وين به يې ساتق دامسكن نه مونه دی
د سر گلوف باغ بىكلى گلش ز مونه دی

من نه پر پيدرو وطن کې كه خلقيا که پر چيان دی

وطن یې دی خڅکړي دوید بل چاغلاماردي
ددې طن استرګن مرد او زن نه موبه دنے
دسوټ ګلوف باغ بنکل ګلشن زموږ یې

چې خواز وې مسلمان وې په وطن د کوي سر
خپل ځان تربابنې د بمن نه پېښ دی سنگ
په دین اړ په وطن باندې مین نه موبه دی

دسوټ ګلوف باغ بنکل ګلشن زموږ یې

سر ونه نذر آنه شه روطن په پاکه مینه
خپلواک ٿرندند له پاوه صدقه شه زتن پنه
غړو الله ! دا یانا د غړه ګفتون زموږه دی

دسوټ ګلوف باغ بنکل ګلشن زموږه دی

۱۳۶۶ / ۸ / ۳۰ بېړکړۍ کالوني

دھنمیدان

چی له مرک ہنپی ویرسی پبنتون نه دی
 په دبمن چی دوکہ کیری پبنتون نه دی
 پبنتون نه دی چی دبل لاس لاندی ٹونڈکری
 چی له سنه ، نه تیرپی بے پبنتون نه دی
 پبنتون تل دخدا^{۲۰} په مینہ باندی است گا
 چی په بل لندر و انبری پبنتون نه دی
 په پبنتون زرہ کی به مینہ داسلام دی
 له خپل دین نه چی ستنيبی پبنتون نه دی
 چی پبنتون وی دوطن په شنگ مین وی
 په رطن چی نه خُدیبی پبنتون نه دی
 له خپل سره به غم دخپل اولس وی
 له خپل قام نه چی بیلیبی پبنتون نه دی
 پبنتون حُوان دھنمیدان کی تار لار وی
 چی پکنه قس بانبری پبنتون نه دی
 دا شرط نه ده چی خبری په پبنتو کری
 چی دبل په خوله غببی پبنتون نه دی

لہ غریب ملک غمروی

کہ پسندنے کی پستون ہیں

۱۳۶۲ / ۷ / ۴

بن تاکال

عکھنڈ دی جی سرقابان کری

دھن پہ لار کی اتول ہوانان کریے

میں دھن بی دو میں علی دیے

چب پہ دی میںہ مخچل جان کری

۱۳۶۲ / ۱۲ / ۵

پ ندوی بلی د غم لبی دیے

د پاسے پندوی پرے اندی بنی دیا

دچا لہ لاسہ ماسا کریں

دچا لہ لیہیے دا کشائی دی

۱۳۶۲ / ۱۲ / ۵

د آزادی په مینه

د دین په مینه در طن د آزادیه په مینه
 د اسلامي انگانستان د خپلواکه په مینه
 سرهنگ سرداری چې یې چانه تیتییدل نه زنده
 برستل شوندی ری د خپل خدای د بند ګهر پینه
 بنده هنر دی چې د ژوند له پاڼه ژوند تیروی
 د خنای (۲۰)، بنده به ژوند ګوي د سرهنگ مینه
 د خپل وجود په پاکړو یعنی سنگ چې رنگ کړ
 د دې هېلوه د هر یو فرد د سوکاله په مینه
 چې ابدی شوندرن ګتې د قرابانه په بدل
 سر دې قبان شي د دې لوړې قربانه په مینه
 ګوندي د اس مې شي تبيل د لوړی الله په درکې
 پروتایم سنگر کې حکمه نه د سربانۍ په مینه
 غر و الله! سر چې درکړي د خپلوا مکوه
 سر و ګوي شي د انلونکې نهندګه په مینه

دو تخته

پکی سوزینی می تی خربی ما شونا عالمه
دظلما اردى لگیدلی په افغان عالمه

-۵-

نہ مادئ وند دنیا گه خونه و بخاره شوله
نہ ما دمپنی لريشته لويشته همکه شاره شوله
نہ ما په غروفخنگلوبن باندې اور پورې شو
په دې وحشت می لريغونه خونه لتاره شوله
پرې هاروینی د بخوبی سود بالان عالمه
دظلما اردى لگیدلی په افغان عالمه

-۶-

نہ ما وطن نه ن دا دریوہ بتھه جب ووہ ده
په غره او سمرد گولیوس سوہ بن لنه جو مرد ده
وطن تبا شو د ظالمر د سو وحشت د لاسه
بس د سیسه د گران وطن د تبا هم جو نده
په دې بتھه کې نینې کې یعنی انسانان عالمه
دظلما اردى لگیدلی په افغان عالمه

نه ما وطن کی نن دوینو سیلا بونه جوردي
 له پاکروین دشہیدمی تو پانه جوردي
 درطن کافی بوقتی سره دی دبچو پوین
 هر سینه کی دعمنو قسم داغونه جوردي
 ساتھ جور شوی خپلطن نه دی نند اعلم
 دظلر اور دی لگیدلی په افغان عالمه

- ۵ -

نهاره حزان میا دی دحق په سنگوکی پراته
 لکه ز میان دی درطن په دنگو غزوکی پراته
 چاله وطن نه گدوی وحکمی تری رهن پاق شو
 لاله اند گرجی په پر دیر وطنوکی پراته
 چې پی اغلى دی د توبی شپی نور اعلم
 دظلر اور دی لگیدلی په افغان عالمه

- ۶ -

د دین په مینه په سنگوکی پتنگان جنگینی
 د ستر هدف له پا غربوگوکی نسیان جنگینی
 له سع تړ دی، خوغلام دجا کيدلی نشي
 هر عاهمد می دی د بدر پهلوان جنگینی

قوی مونږ، اراده ده تینګ ایکا عالمه
دظلوم اور دی لگیدلی په افغان عالمه

-۵-

تاریخ شاهد دی ز ما قامر خوک ایل کولی نشي
په د سیساو بیں نگوی بسکیل کولی نشي

دامغه فامر دی چې د بمن تل تریب نبون تملی دی
هار د سکردو خوک د بھان امیل کولی نشي
په قول عالم کې یې و د کړی امتحان عالمه
دظلوم اور دی لگیدلی په افغان عالمه

-۶-

نـ کـه پـه سـروـ بـیـونـ وـرـاـشـ اوـلـانـیـ یـ پـیـ
یـاـ دـخـواـ اـنـ کـکـمـ دـیـ چـېـ نـذـیـبـ یـ پـیـ

نـ کـه پـه سـروـ بـیـونـ کـېـ غـیرـیـ حـسـینـیـ سـروـنـهـ
یـاـ کـهـ وـهـنـ مـیـ کـنـدـوـ اللهـ بـانـدـیـ بـدـلـیـنـیـ یـ پـیـ
خـ پـه رـوـسـافـوـنـ هـنـگـ شـوـیـ لـوـیـ جـهـانـ عـالـمـهـ
دـظلـومـ اـورـ دـیـ لـگـیدـلـیـ پـهـ اـفـغانـ عـالـمـهـ

-۶-

د مجاهد تکیر جیغی سی جهان اولیه لعنتی سرمه
د حق مارچا پی سیوی نفع کن پا هستن لرزد

د خدای دمیپی پستان په سرو طبر گذینی
د تردی خرب پی هرستن او هرید لزند
په قول عالم کی پرسوا کرل سرو سیا عالمه
د ظلم اور دی لکیدلی په افغان عالمه

د خدای بند دید کاتن بندگی شهادتی
د بل تن لاس لاندی بی پسته زندگی نه منی
افغان آزاد - دی پیدا شوی شل آزاد به آشی
سر و د کوی شي، خود سخیدگی ش منی
د آزادیه به میثه هن دی لخیل حا عالمه
د ظلم اور دی لکیدلی په افغان عالمه

ر - هلا هنیه ل سرمه چون آرد، ه لب،
غمکو واله بی سرچی دلکوی لعنه سرمه قربان
چی په سرو وینوی گلکو مفرستنک نه قربان
وینه دتن چی در کوی دخل وطن په میثه
چی په گیکو لسیوی غلبیل هغه تدق نه قربان

زه هر داسی ستر تھامیم په اړ ماځالمه

د ظلم اړیږي لکپدلي په افغان عالمه

- ۵ -

۱۳۶۶ / ۹ / ۱۸
تکبییر

په خشہ به خوب شد آرام په خشکرم
چې ګلزار وطن دی لري شخه پاتې
شپه نیمه تهی ده نیمه نپاتې
اوښکې په مخ مې چې دی امامې

نېمعن د شعند د سین شت او سبارني فیصله (۱)
دفن سبا دا فیصله ده د پرون فیصله
د چا په زور او په نینګ دا فیصله کله شي
د نړیلت، د نړیمار او نړیاخون فیصله

(۱) د شہرت سکھل د فیصله د تھانو په یکو.

داستا خلیلی چیزیاد

پریتویوستوی دادب دامن پریوستو
کل دلاله زن دفریوی دیوستا پریو

نه به یعنی ننا بیاد ادب به حفظون کب
خیان داغمی دکل غنیمه ام پریو
کل و ترکیدی دکابل دغنوبلن کب
خدابه دغه کل جیشه پرینت ہیا پریو

شیب هر کلی ته د با هکرام توتیان قلی ی
لال د بد خشان چی ی تر ٹنگ در حمان پریو

تندی، تو پان و سویی و شی لبکرو ته
غرف د پلا دن د قلم له میدان پریو

اندیا و سریلو د دینم په کور سکو ته و
بنک چی و غیرت چی و نز من ران اپیو

ویسنه کې پې مینه د طن په غور چنگوښو ه
من د حق د لارې بیغانه ای سخندا پریوتو

مېنے د اقبال او د خوشاب سریاند بشکلې شو
پل تې میلادی یو تا عالم قیمتی دافغان پریوتو

او بشکې د مجرح او د غږ خواړه ولې نه خاشې
څنګ کې ډولکړۍ نر سپاهی د ډکلدووال پریوتو
و هجدهونه ما به خون نهشم دوځای او ټکریف خواړۍ
عینه ټولن، میکړی، ټې جهانه چې استاد جګې بدلی کړي
پرمغې له لاسه د غروال ټلمدان پریوتو

۱۳۶۶ / ۳ / ۹

خدا یه د ران ټکریف ده همکاری سیمانه
چې شي خیم دلشدا د افسوس ډاډن شنه
دوستیم ډوستیم او بشکن رظن په سراخیست
ښیزه ګل په همکاری ده ټکریف دل غمنه

۱۸ / ۲۲ / ۱۸ اتفاقه کارن

دُبُحَاهَدْ سِپْبَنْيِ شَهَادَتْ پَهْيَاد

بیا بی پرسته شول له خولی نه فریادونه
 خنه ناتاردنی، خنغنفاده خه بیرونه
 د آسمان لسپی سرپی شولی په وینو
 هاردمیونی له آسمان نه تندروته
 د سپربنی په شهادت پی کولیپی پی شرپی
 هله مپرشل دیجی درانده غمرنونه
 بیا به مقدراکت خرك په اوونه کیبدی
 چپ سپربنی پرپی سعنعل شرپلی تانکونه
 بیا به هفه داشکه کری خرك فعاله
 پچپ سپربنی کول پرپی غلبیلد دینمن زرینه
 بیا به مخه گروب ته خرك قومانده و دکری
 چپ سپربنی پرپی ماقتل سخت سنگروته

بیا به هفده خوانان خلک په یوہ خوله کری

چې سپوری بې تېئنې جن چکرل کنانوونه

بیا به هفده مورچی خلک کاندی راتینگی

چې سپوری پېچې تېبول میاشتی کلوونه

بیا به هفده مرد چا لارې ته گزیری

خلک به وی چې تېئنې بشکل کاندی لاسونه

بیا به هفده پلار دچا په مینه پایپ

خلک به وی چې ٹاپر خای کاندی حقوونه

بیا به هفده بی بی چاته خان سینکار گزیری

خلک به وی چې باندی و کاندی نانوونه

بیا به هفده بعد په چاباندی نانیجنی

خلک تری چې دسته عالی رانوونه

بیا به هفده خرد چا په نامه دیاری

خلک به وی چې بی قبول گزیری سلامونه

بیا به هفده همچنانه رسلمه در گزیری

خلک به ولودیے دسنگر نه پیغامونه

بیا به داسې مود پیدا دچا په گزیر شی

چې پیدا شی تې سپوری په شان میرهونه

بیا به ما یې پلار په هکن چو تکلم کې پیدا شیه

چې نصیبیں شی دامتی دا فی سیماونه

په منگلو کې به داسې خوان وي چیزې

چې پرده کړي د سپړی ټلندار مانو شه

په مته سنگن کې کافې بوقې ژار سیه

منلیله مه او لې بیا داسې و ختنو شه

په دیسا کې د ژوښدیو افتخار دے

په بنخ کې کاندی فخر پرې قبرو شه

په وطن کې که خو نور سپړی پیدا شی

مائزوندی به شی دېن وخت تاریخونه

دیارئ ویارئ د پکتیا لعبو شودو

په نامه موږ ڪوی خواستان سرو شه

ستارشوده مدري د دېمناوش

نرغسمی نه شی دروسان قدمونه

مریب خوان ستادی سپړی اندیښه مکړ

دېمناون نه به پورته ڪړي ګردې شه

مریب مولن دې چهلوان د زمانې دی

په دېمن ڪړي دې لاو ځوزارونه

د شهید هویز مرقا شکن و همیر کری
 سه مبیکیلا نه در حرب رین سیلابون نه
 ای د قیز خاریو خدای روکمی بعکی
 خاریبی نکری د سپریمی سین سوئن
 تیکی چنی پی کرد جنی چه بکنه کری
 خلیج نه کری سپینه خله کی سپین غائبی
 نه بے سترگی بی خرابی نه ، نه شی
 سالم ساتی له غینه دک هدر نه
 د حفل دین په مینه سر دکره غروله !
 چې تایخ کی دی شی پاچی یاد کارونه

۹۳۶۲ / ۱۰ / ۱۶

آفس کالونی

پکتیا په رینو بیا تکه سره شکه
 او، پکی بل دی بیه لمبه شرسو
 چیفی سوچی دی، دفعی ناری دی
 په ملحدان بیا ترمه شه شه
 ۶۳ / ۱ / ۲ د اتمار فست

اوردپوری شو" د قصیدو په لرکي

اوردپوری شو

نہما دنیہ په ارمانیق باندی اوردپوری شو
دکھران وطن په غرب رغونیق باندی اور پوریش

سپلیخہ ! چیری په بلدیار کی حائے لتهہ
نہاد میںی په باعوقب باندی اوردپوری شو

نہاد باغ غرچہ لا گل نہ وی چہرڈیدی
دخلہر مالیاں په اسیدنیق باندی اوردپوری شو
دسرہ بنکیلاک د سو وحشت سیلی پر لالہ
دکھل، بلبل پتو رانیونیق باندی اوردپوری شو

لکھ د شد کو د تاپی بھار و سو منوار
د اسی په دیرو بھا ازوف باندی اوردپوری شو

پفمان ایں هنڑ پھان ندی میلی نستہ پکی
اور ندی، لوکی میلہ حایونیق باندی اوردپوریش

دَكْل غُرْبَوْه بِعَمِيله مُطَاعِنَ كِنْ خَيْرَه
دَامِغُولَه نَسِيَّه تَكْرِينَه بَانِي اورْپُورِي شَو

چِي هَر سِيرَه به يَيْ كِوچِيانِ نَنْدَارِي كِرْلِي
نَنْ مِي بِه مَغْرِي لِيلِنْدَرِينَ بَانِي اورْپُورِي شَو

چِي مَا زَادِيْكِس بِه پِرِي دَخْبَونَه رُونَه دَه كَبْدِه
پِه مَغْرِي لَارِه كَوْدَرِينَ بَانِي اورْپُورِي شَو

چِي دَنْزِيْه تَكْلِي سِيلَانِيَانَه بِه نَنْدَاعَتَه وَرْتَلَلِ
نَهَادِ بَامِيَانَه پِه تَارِخِيزِيَنَه بَانِي اورْپُورِي شَو

چِي بِه نَهَمَه كِي بِي مَثَالِ دَهْهَا ، نَهَوْ چِيرَتَه
دَبَدَخَشَانَه پِه سَرَوْ لَالِونَه بَانِي لَودِپُورِي شَو

چِي هَر فَيْنَتَرِي دَآسَمَانَه سَرَنْزَونَه لَسَلِلِ
نَنْ دَپَكتِيا پِه حُنْكَلَرِينَ بَانِي اورْپُورِي شَو

چِي بِي دَاهَه اَكْبَرَنَاه اوْجَتَه كَرْلِه
نَهَدِ كَابِلَه پِه نَهَمِه ، جَيْعَنَه بَانِي اورْپُورِي شَو

چِي پِه شَغْلَرِي بِي دَدَنِيَا تِيَارِي روْشَانَه كِرْلِي
پِه هَفَه مُودَه بِي دَبَسَارِينَ بَانِي اورْپُورِي شَو

دَحقَ آوانَ بِي چِي دَهَنَدِ بَتَكَدِي روْشَانَه كِرْلِي
دَبَتِ شَكَنَه پِه يَادِگَارِينَ بَانِي اورْپُورِي شَو

د میریویں خان په دلندی کوکن ایندی پر قی
دامدشا په عظمتیز باندی اور پوری شو

دل و سکر دستی او بیدیاری پا تو سو جمی
دن تکرها لہر دا کنون باندی اور پوری شو

من نیج فراہ په سرو لمبرکی ونجی شپی سب روی
هر دھرات په منارویز باندی اور پوری شو

غشت رسم د کمونستر برغل لاندی دی
د جامجم په مکانویز باندی اور پوری شو

چی شود او زینه بی پی دتی تاریخ قصی کولی
د هندوکش په ابشارویز باندی اور پوری شو

چی در طن د بسمن به لاندکی ورکه کر لہ
نن می په مغواکن لیچون باندی اور پوری شو

چی په چپرکی به بی میلر غر جنگونه کول
هفر سیندویز، در یا پیغ باندی اور پوری شو

خروطنفروشو در طن هستی لہ منحہ یوڑہ
لوڑہ شلمہ د غیر تویز باندی اور پوری شو

د حق نارو ببی له خوبہ چی ویدہ پا خوش
د خدا ئی په پاکو جرماتیز باندی اور پوری شو

دروچاينون مثاينغۇ مېنى و سوئەپى
خشمىدانق پە قىزىن باندى اورپورى شو

چىھىمانامىپ دىبا دەرتلولار خالى
د يىتىماق پە آمۇرۇ باندى اورپورى شو

مەرىپى رەفاقتى تۈليم وىرخىم شولو
چىھا موطن پە مكتىبىن باندى اورپورى شو

كۈزىندىپ دىلى شوي بىزگى دىرىپ اورخىداڭ
پە سەيدلۇ درەندۇغۇ باندى اورپورى شو

دەتىقۇ، بىتىدو سىتى و سېيد پە
د بىسى دەلىد خېكىرىنى باندى اورپورى شو

دېنى دىرىپىن مۇ داوشىكوبە ئەڭ بىسىدى
ھەرپە شەيدلۇ كېلىقىن باندى اورپورى شو

شاعىان ناست دى لاس تېرەپ، نېبە خەولىكى
چى بى پە ماتقىلىغۇ باندى اورپورى شو

دەندىائى درېاركى مۇ دەعن دەمانە قېلىپىي
ددعا كىرىپە لاسون باندى اورپورى شو

ھەنخاڭى كى اوردى سېىلەپى دى دىشا اوراخىستى
أىندىنە اورىي پە اوردون باندى اورپورى شو

دادشمید د پاک روینو د سخه نښه ده
که د آسمان په شفقوف باندې اوږدوې شو

خوک چې دین باندې مین وې په دین مردې

د دین په میشه په سروق باندې اوږدوې شو

سبامي نیت دی چې د نوی کوونه و سخوم
خیر دی که من نه ما حکم دن باندې اوږدوې شو

نارود الله اکبر د بنمن نه لار و رکه کړه

همې په باطلو سترکوون باندې اوږدوې شو

غازیان تری تار دی پخپل کوکې بندیو ان پلاتر دی

چې بې شر بلوا ناکړیون باندې اوږدوې شو

نه افغان د نړو ځله ده زمریان زیبوي

څکه دروس سپکۍ هرېغ باندې لود پوې شو

غلقی، په چورم له دی او ځې رفع پاتې نشول

همې په خون ټهه هان فن باندې اوږدوې شو

چې مرفهانې خالتو له رواجه ځنې

څکه باطلو فهانوون باندې اوږدوې شو

شې کې خپل شاګون مردانکړ، په مردانه لان لار

همې په ناولو پلائون باندې اوږدوې شو

دغه دغموئي په تيرې شي خربني به راشي
 نزد مسکر په علوبن باندي اوږدوړي شو
 برېنف مردان شو اندر و پرفورم پسي کړو کړه
 دې جرینې نکو تو شو فکروون باندې اوږدوړي شو
 اوس ګې به چوکه که د ګربې پشان خپرې کړي
 وخت تو پنه تيردې په رختوون باندې اوږدوړي شو
 سکیال ملته او رو حدت رسیه محکمه نیسے
 په څاغڅافره کې مرپه خونف باندې اوږدوړي شو
 دې رو حدت په ميله سا لارک چلېږي خدا يې رو
 نند مې هدو ځواړد ګونف باندې اوږدوړي شو
 چوکه، منصبې پکارنه یې اتحاد غرار مه
 او س په چوکي، منصبونف باندې اوږدوړي شو

هرڅله یې مخې سو ځېږي لوپه شو لهن
 ځکه غړو الله! ستا شعروږ باندې اوږدوړي

۱۳۶۲ / ۱۲ - ۲۴
 بساور افغانستان

قطعات

دعرب میاشت و دن شپیتم کل ف
دغم شپی و دخی دغم مهال و
عام قتل جبرد و په مکندھارکی
تالان کله شری په دین او ملؤ

۱۳۶۲ / ۱۰ / ۲۲ آفس کلوب

دخدائی حکمت دی دخدائی قدت دی
پر خوار جمتو دی بلخوار حشت دی
خچی روان دی، خه چی پیښې بی
دایی عنزت دی، دا بی ذلت دے

۱۳۶۲ / ۱۰ / ۲۲ آفس کلوب

کله راحت وی، کله زحمت وی سے
کله عنزت وی، کله ذلت وی
کله خنڈاوی، کله ثراوی سے
تل او مدام به دخدائی قدت دی
۱۳۶۲ / ۱۰ / ۲۲ آفس کلوب

د چا ستر چکنڈ او بندکی رو د روان دی
 خڑک په مہنہ باندی مست بخپل جلائی کیا
 چا د دین په مینہ خارو بی کرل سونہ
 حُرک با غی لہ خپل خالق لہ خپل سبھا دی

۱۳۶۳ / ۲ / ۵ انگریز کا لئے

غم دی هر خواه فریاد نہ دی
 ظلم دی حشت دی کراو نہ دی
 حُر ان د پنڈت آنہ پروت په سنگر کی دی
 جو هری بی ناری دیے تکبیر نہ دی
 ۱۳ / ۱۱ / ۲۲ انگریز کا لئے

ناری سو ری دی غزو د پکتیا کی
 د بی غبن دی په هر خوا کہ
 د بنمن د تینتی لوہی دمک کری
 حُر انان تری تاو دی په پکتیکا کب

۱۳۶۲ / ۱۲ / ۵ انگریز کا لئے

شہید قربان شر د دین په مینہ
 سنگری سری دی په پاکہ وینہ
 چی درطن په مینہ جنگیں ی
 داسی حُر انان دی مولا لرینہ

